

Giới thiệu Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm

Thể loại: Hiện đại

Edit: Tiểu Phong

An Tiểu Ngu sau khi say rượu đã nói với anh rằng: "Này, soái ca, bốn cô nương là tới đánh cướp. Đường này là do ta mở, cây này là ta trồng, muốn qua đây, lưu lại tiền mãi lộ"

Không ngờ người đàn ông này lại hưởng ứng, đưa môi đến tai cô nói: "Tiền, không có...nếu không lấy thân báo đáp thì sao?"

An Tiểu Ngu triệt để há hốc mồm.

Thẩm Ngự Phong trước giờ không tin vừa gặp đã yêu, nhưng là có một phụ nữ lại ở trong lúc lơ đãng xông vào trong lòng của anh.

Lần đầu tiên gặp mặt, cô ở trong mưa đạn cứu mạng anh.

Lần thứ hai gặp mặt, cô mất say lơ mơ, cư nhiên đánh cướp anh.

Nhưng, những điều này không phải là trọng điểm, trọng điểm là.....Thân thể của anh cư nhiên đối với cô có phản ứng!

Cho nên, người phụ nữ này.....Không lừa gạt về nhà không được!

An Tiểu Ngu tỉnh dậy, cả thế giới toàn bộ đều tối.

Cô bắt quá không cẩn thận cướp sai đối tượng mà thôi! Anh có cần da mặt dày ghi thù như vậy, âm hồn bất tán, hủy danh dự của cô sao? Cái gì? Còn muốn cô phụ trách? An Tiểu Ngu khóc không ra nước mắt.

"Soái ca, dưa hái xanh không ngọt!"

"Không sao, anh đây liền thích ăn khô qua!"

An Tiểu Ngu trong lúc vô tình nghe nói, phương diện kia của người đàn ông nào đó không được, vì vậy, cô an tâm mà kết hôn, không chút kiêng kỵ mà nhảy dưới nhảy khắp nơi làm quỷ.

Ngày nào đó, cô cười mà cười lên người của người đàn ông ra vẻ đạo mạo, nín chặt cả vạt của anh.

Hừ hừ, trước đây bị anh khi dễ đến quá thảm rồi, hiện tại xem như xoay người nông nô đem gọi ca rồi!

"Ngoan ngoan, nộp súng không giết!"

"Bà xã, súng không thể cho em, bắt quá.....đạn có thể lật đủ số!"

Cô bị hung hăng nghiền ép một phen, rốt cuộc hiểu rõ được, người đó chẳng qua là giả heo ăn thịt hổ.

An Tiểu Ngu xấu hổ và giận dữ không ngớt.

"Thẩm Ngự Phong, anh cái tên lười gạt này, đại hôn dẫn."

"Anh không hôn dẫn, trong bụng em sao có tiểu hôn dẫn?"

Ngày nào đó, phòng làm việc nhiều chuyện-----

"Thực sự là phung phí của trời a! BOSS cư nhiên là gay!"

"Đúng a đúng a, hiện tại đáng đẹp trai có tiền đều có bạn trai."

An Tiểu Ngu nghiền răng nghiền lợi, khóc không ra nước mắt.

Anh ta sao, đại Boss cầm thú căn bản không phải là người có được hay không?

Thẳng đến một ngày nào đó.....

"Tiểu Ngu, anh yêu em, trở về bên cạnh anh, có được không?"

Người đàn ông ngày trước thâm mến đã lâu cầm tay cô, mặt mày thâm trầm, tràn đầy nhu tình.

Tiểu Ngu còn chưa tới kịp lên tiếng, lại bị một người đàn ông chặn ngang ôm vào vào trong lòng.

"Tần thiếu, dù dễ bà xã của người khác không phải là thân sĩ nên làm! Nếu không.....Tần thiếu anh nên đổi tên cảm thú rồi!"

Dứt lời, Thẩm Ngự Phong một tay ôm lấy bà xã rồi khỏi, phủ môi bên tai cô, tà mị nói: "Trở về giường lớn hầu hạ!"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Làm ơn, có cần cầu huyết như vậy không ?

Hoàng hôn của mùa hè, vừa yên tĩnh lại thanh nhàn, ngẫu nhiên có gió nhẹ lướt qua, quét đi từng tia phiền táo, cũng mang đến một tia nhẹ nhàng khoan khoái.

An Tiểu Ngu vừa mới đem kế hoạch thiết kế cần dùng cho cuộc thi lần này xử lý xong, toàn thân buông lỏng, vì vậy đạp xe đạp đi cửa hàng đồ ngọt mình thích mua bánh mì.

Chỉ là, đường phố ngày hôm nay.....Tựa hồ phá lệ an tĩnh, cùng bình thường không quá giống nhau.

"Pằng....."

Tiếng súng nhiên nổ vang, trong nháy mắt phá vỡ sự yên tĩnh của hoàng hôn mùa hè. Tiểu Ngu theo bản năng bỏ lại xe đạp, ả nấp ở phía sau ven đường một chiếc xe có rèm che.

Sao lại xui xẻo như vậy, cũng may cô tránh rất nhanh, nếu không có thể đi gặp thượng đế rồi.

Tiếng súng càng ngày càng kịch liệt, trên đường cái nguyên bản là bóng người thưa thớt trong nháy mắt biến mất không thấy. Trong lúc bất chợt, sau lưng của cô chợt bị người va vào một phát, cả người quăng ngã như chó gặm bùn.

Đau quá!

An Tiểu Ngu sờ đầu gối của mình, tức giận quay đầu, lại thấy được một người cao lớn bóng lưng ngồi xổm bên người cô, chiếm giữ vị trí trước đó của cô.

Người này là ai vậy a, lẽ nào không hiểu được đi trước đến sau sao? Anh ta dựa gì chặn ngang qua đây đoạt địa bàn của cô?

An Tiểu Ngu vừa muốn lý luận với anh ta, nhưng nhìn thấy trên tay anh ta nắm lấy một vật kim loại sáng, ràng chính là một khẩu súng! Làm ơn, có cần cầu huyết như vậy không? Sợ cái gì thì đến điều đó a!

Làm ơn, cô còn có tuổi thanh tốt đẹp, cô vẫn chờ sau khi tốt nghiệp về nước là có thể nhìn thấy anh Kiều nha, cô cũng không muốn đem mạng nhỏ trên quý này chôn vùi ở chỗ này a!

Mặc dù nhìn không thấy mặt người đàn ông bên cạnh này, nhưng là dựa vào cảm giác, người đàn ông trước mắt này cũng không phải là người lương thiện. Cô không thể trêu vào, còn không trốn thoát sao?

Vì vậy, cô đồng thời sử dụng tay chân, lấy tư thế của động vật bò sát đi về phía trước, muốn leo đến phía sau chiếc xe đạp trước mặt tránh nạn. Rất nhanh, lộ ra đi, chỉ cần lại cố gắng một chút, thân người cũng liền đi ra ngoài, cô đang vui vẻ, bỗng nhiên cổ chân lại bị người cầm thật chặt.

"A....."

Cô vừa muốn nhấc chân đi đá, có thể lực đạo trên tay người kia gia tăng, mạnh mẽ mà đem cô kéo trở về một cái, mà cũng ngay lúc đó, một viên đạn ở phía trước cô nổ vang.

An Tiểu Ngu tròn tròn mắt. Nếu như anh ta không có kéo chân cô lại, như vậy cô tất phải đã bò đi ra, mà phát súng kia nhất định sẽ bắn bẻ đầu của cô!

Ngoan ngoãn! Người này có tính là cứu cô một mạng không?

Người nọ lạnh lùng ném câu tiếp theo: "Muốn sống, thì đừng có chạy lung tung!"

An Tiểu Ngu chợt xoay người sang chỗ khác nhìn phía người đàn ông trước mắt, đón nhận ánh mắt của anh ta, lại phát hiện người đàn ông trước mắt vậy mà đẹp trai đến khiến người khác dời mắt không được!

Tóc ngắn một đầu màu đen lộ ra kiều ngạo không nhường, gương mặt đó lạnh lùng nghiêm nghị không gì sánh được, cặp mắt đen kịt sâu thẳm kia, sâu

không thấy đáy, càng lộ ra tia sáng cơ trí lạnh lùng, quả thực giống như là tác phẩm hoàn mỹ nhất dưới tay của chúa sáng thế. Mà trên người anh mặc một bộ áo sơ mi màu đen, quần tây dài đen, đường nét rắn chắc đều bị bao vây ở bên trong, vẻ đẹp dương cương của người đàn ông lộ ra rõ ràng.

Giờ phút này, người đàn ông cũng đang nhìn cô chăm chăm, An Tiểu Ngu chỉ cảm thấy tầm mắt của anh giống như con báo săn mồi trong đêm tối sắc bén mà lại lạnh lùng, khiến cô không chỗ trốn tránh.

An Tiểu Ngu hít sâu một hơi.

Người đàn ông này, đích thật là sở hữu một bề ngoài tốt có thể đầu độc phụ nữ.

Nhưng là, cũng chỉ thế thôi, mặc dù đáng đáp anh rất đẹp trai, nhưng là một ôn thần. Nguy hiểm bất thành linh tới, sợ rằng đều là anh mang đến đi!

Trong lúc bất chợt, An Tiểu Ngu phát hiện cổ chân của cô bị người đàn ông kia nắm trong tay, trên mặt trong nháy mắt nóng lên, nhắc chân định đá văng ra hẳn.

"Buông tay!"

Chân của cô bị buông lỏng, một giây kế tiếp, sức lực lạnh như băng đặt ngay chỗ huyết thái dương của cô, lãnh ý đâm thẳng da thịt.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Đau quá ! Anh nhẹ chút !

An Tiểu Ngu trong lòng phần hận không ngớt, người này vừa mới cứu cô một mạng, cảm kích trong lòng cô còn chưa kịp lên men ấm lên, thì bị tạt một thùng nước lạnh.

"Biết lái xe không?" Giọng nói trầm thấp lạnh lùng mang theo hơi thở uy hiếp.

"Anh muốn làm gì?"

Người đàn ông không quan tâm cô, súng trong tay cầm bỗng nhiên chọt đập vào trên cửa sổ xe, rất nhanh, cửa xe được mở ra.

"Anh đây là vi phạm....."

An Tiểu Ngu kinh ngạc không thôi, đứng thẳng người cùng anh lý luận, quên mất hoàn cảnh nguy hiểm của mình.

"Phịch."

Cánh tay của An Tiểu Ngu bị anh nghiêm khắc kéo một cái, thân thể té nhào ở trên người anh, ngay sau đó viên đạn từ trên đầu của cô bay qua.

"Ngu ngốc, cô muốn tìm chết sao?"

An Tiểu Ngu bị anh gào thét lên có chút hoảng hốt. Nhưng ngay trong vòng một phút ngắn ngủi, anh lại cứu cô hai lần, có một loại cảm giác phức tạp tràn đầy chạy lên não.

"Cô đi lái xe!"

Mạng sống quan trọng hơn!

An Tiểu Ngu cúi đầu nằm sấp lên xe, nhưng là gối rất đau, cho nên động tác chậm một chút. Mà một giây kế tiếp, một đôi tay ôm ở eo cô, đi lên phía trước.

An Tiểu Ngu thân thể cứng đờ. Người đàn ông này, chẳng những sờ cổ chân của cô, còn sờ eo của cô. Anh Từ Kiều cũng không có đối với cô như vậy, nhưng hiện tại lại bị một người đàn ông xa lạ này.....

Cô vừa muốn phản kháng, lại nghe được anh thấp giọng quát nói: "Động tác nhanh một chút!"

"Hỗn đản, không có chìa khoá làm sao lái xe!"

Cô tức giận rồi! Đây thuộc về trộm cắp được có được hay không? Cô từ nhỏ đến lớn đều không có làm qua loại chuyện trộm cắp này!

Người đàn ông chọt xoay đầu lại nhìn cô, ánh mắt sắc bén tựa hồ muốn đem máu toàn thân cô đông lại, mấy giây sau, cánh tay anh bỗng nhiên vung tới.

Không xong, sẽ không phải là muốn giết người diệt khẩu chứ! Cô sợ đến mức vội vã nhắm mắt, nhưng là trên người không có cảm giác đau đớn, nhưng lại nghe thấy âm thanh của vật gì vỡ vụn, ngay sau đó, động cơ phát ra tiếng nổ vang.

Cái này khởi động rồi?

"Lái xe!"

An Tiểu Ngu nghe thấy tiếng viên đạn lên nòng, mà huyết thái dương lại là một hồi cảm giác lạnh như băng. Cô thức thời khởi động cần ga, viên đạn bắn vào đằng sau đuôi xe, tiếng binh binh bành bành khiến người ta kinh ngạc run sợ. Cũng may loại việc đua xe không làm khó được cô, rốt cục, bọn họ bỏ rơi người phía sau.

An Tiểu Ngu vừa quay mặt, phát hiện súng đặt ở ngay huyết thái dương sớm đã thu lại, người đàn ông kia tựa lưng vào ghế ngồi, nhắm mắt lại, im lặng không tiếng động.

Cô trong lòng cả kinh, sẽ không phải là.....Chết queo rồi chứ!

Theo bản năng, cô dừng xe lại, vươn tay muốn chạm vào thân thể của anh một chút, anh đột nhiên mở mắt, lực đạo của bàn tay tựa hồ muốn đem tay cô bẻ gãy.

"Làm gì vậy?"

"Đau quá! Anh nhẹ chút! Tôi chẳng qua là muốn....."

"Muốn xem tôi chết hay chưa? Mong chờ tôi chết như vậy sao?"

Sắc mặt của người đàn ông có chút trắng bệch, ở thái dương đã có tia máu chảy ra, mà nơi lòng bàn tay của anh tựa hồ cũng là dính một mảnh ẩm ướt.

"Anh bị thương rồi! Cần phải nhanh chóng đi bệnh viện. Trên người chảy nhiều máu như vậy, sẽ chết người đấy!"

"Nhiều chuyện!"

"Không phân biệt tốt xấu!" An Tiểu Ngu hàm hồ tức giận nói.

Phải nói là lần này, mình cũng tính là trải qua gian khổ, từ trong mưa đạn cứu anh ra, nhưng là tên này ngược lại, không biết tốt xấu.

"Nếu anh không có chuyện gì, tôi cũng nên đi rồi!"

Dứt lời, An Tiểu Ngu định xuống xe.

Làm ơn, chiếc xe này nhưng là trộm được, cô nhất định phải xuống xe trước rồi phải sạch quan hệ, nếu không, mạng nhỏ là bảo toàn rồi, lại tránh không được một trận tai ương ngồi tù a!

Chỉ là cô vừa mở cửa xe, cánh tay lại bị vững vàng kéo lại.

Tim của An Tiểu Ngu nhảy tới cổ rồi.

Lần này nguy rồi, chẳng lẽ là muốn giết người diệt khẩu sao?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: CMN ? Đây là tiết tấu muốn bắt cóc sao ?

"Cô tên gì?"

An Tiểu Ngu sững sốt một chút, con ngươi nheo lại nhìn anh, "Anh muốn làm gì?"

"Không có gì, chỉ là không muốn nợ nhân tình. Cô cứu mạng của tôi, tôi nên báo đáp cô!"

Người đàn ông trước mắt này tuy rằng đẹp trai đến người thần cùng phần nộ, nhưng là một phần tử nguy hiểm, cô cũng không muốn cùng người như vậy có quan hệ, vội vàng lắc lắc tay.

"Hay là thôi đi! Vừa rồi anh cũng đã cứu tôi, cho nên huề nhau, không ai thiếu nợ nhau! Nếu anh đã không sao, tôi cũng nên đi rồi!"

An Tiểu Ngu vừa muốn xuống xe, hai chiếc xe màu đen chặn đường đi của cô. Rất nhanh, trong xe có vài người đàn ông áo đen đi ra, đem hai người bọn họ bao vây lại.

Không xong, sẽ không phải là đám người hồi nãy.....Đuổi theo chứ!

"Này, hiện tại nên làm gì? Những người kia lại đuổi tới rồi!"

Cứu một mạng người còn hơn xây tháp 7 tầng tháp, vừa mới từ trong mưa đạn mở ra một đường máu, cứu người đàn ông này một mạng, hiện tại lại rơi vào hố lửa? Nhưng người đàn ông bên cạnh đã bị thương, sức chiến đấu tựa hồ là không! Xong rồi xong rồi, lần này anh ta khẳng định là đi gặp Thượng đế rồi!

Lúc này, mấy người kia mở cửa bên tay lái phụ, hướng về phía người đàn ông trong xe cung kính bái một cái.

"Anh Phong....."

An Tiểu Ngu chớp chớp con mắt, thờ phào nhẹ nhõm, "Thì ra là người của anh a."

Người đàn ông đột nhiên nâng con ngươi sâu thẳm kia, ánh mắt lạnh lùng hướng về cô bắn đi. Ánh mắt kia quá có tính xâm lược, giống như dao phẫu thuật sắc bén, đem cô một tác một tác giải phẫu ra, làm người ta sờn tóc gáy.

An Tiểu Ngu cảm thấy có chút lạnh, ánh mắt của người đàn ông xa lạ trước mắt này.....Khiến cô không thoải mái, rất không thoải mái.

Cho đến giờ phút này, Thẩm Ngự Phong mới quan sát tỉ mỉ phụ nữ trước mắt này.

Cô môi hồng răng trắng, tóc đen nhánh tỏa sáng buộc thật cao, áo sơ mi màu vàng nhạt kết hợp với váy chữ A đơn giản, có vẻ dứt khoát. Cô chỉ là lẳng lặng mà ngồi ở nơi đó, bóng đêm quây quanh xung quanh cô, giống như là sương mù trong rừng rậm mờ ảo, mà đôi mắt đen nhánh trong suốt kia của cô lại hờn xiêu phách lạc, khiến người ta không để ý liền rơi vào trong cảnh xuân vô biên.

Trong nháy mắt đó, Thẩm Ngự Phong đáy lòng bỗng nhiên dâng lên một loại cảm giác khác thường, bộ phận nào đó của cơ thể vậy mà lại có khuynh hướng ngẩn đầu mơ hồ.

Cảm giác như vậy.....Trước giờ chưa từng có.

Theo bản năng, anh lại lần nữa đưa tay nắm chặt cổ tay của cô.

"Cô còn chưa trả lời tôi, cô tên gì!"

An Tiểu Ngu nhú chân mày, "Anh một người đàn ông sao lại dài dòng như vậy, tôi nói không cần là không cần!"

Chỉ cần người đàn ông này về sau không ở trước mặt cô xuất hiện, thì chính là báo đáp tốt nhất đối với cô rồi!

Tiếp theo, cô hướng vài tên áo đen nói: "Anh ta bị thương, các người mau đưa anh ta đi bệnh viện, nếu như chậm trễ nói không chừng thì mất máu quá nhiều, đến lúc đó....."

Câu nói kế tiếp, cô không có nói ra, bất quá mấy tên thủ hạ kia trong nháy mắt khẩn trương, vội vàng đi kiểm tra thương thế của anh.

"Anh Phong, trước đi bệnh viện quan trọng hơn!"

An Tiểu Ngu nhân cơ hội tránh thoát giam cầm của anh, vừa muốn đi, lại bị một trong số thủ hạ cản đường.

"Vị tiểu thư này, cô hiện tại còn chưa thể đi!"

CMN? Đây là tiết tấu muốn bắt cóc sao?

Cô quay đầu hướng về phía Thẩm Ngự Phong nói: "Này, thủ hạ của anh đối đãi ân nhân cứu mạng của anh như vậy, anh cứ khoanh tay đứng nhìn một bên sao?"

Thẩm Ngự Phong lạnh lùng phát tay.

"Để cô ta đi!"

Thủ hạ ngoan ngoãn lui sang một bên.

An Tiểu Ngu nghênh ngang rời khỏi, rất nhanh thì kêu một chiếc xe taxi rời khỏi.

Thẩm Ngự Phong lại phân phó nói: "Đuổi theo cô ta, không được để cô ta phát hiện!"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tư vị của phản bội

Buổi sáng hôm sau, Thẩm Ngự Phong nằm trên giường bệnh, liếc nhìn thủ hạ đưa tới một xấp tư liệu, môi lạnh lùng khẽ cong lên, trên mặt lạnh lùng kiêu căng lộ ra ý cười lười biếng thêm suy nghĩ.

Thì ra.....Người phụ nữ kia tên An Tiểu Ngu!

.....

An Tiểu Ngu căn bản không nghĩ tới, trong đời cô vậy mà sẽ gặp cảnh ngộ phản bội, hơn nữa.....Còn triệt để như vậy.

Lúc mới tới nước M, bên người cô không có một người bạn quen thuộc, mà Linda cũng từ Trung Quốc chậm chậm trở thành người bạn thân nhất của cô, có thể nói là không lời gì để nói, không có chút phòng bị.

Nhưng là không nghĩ tới, lần này cô trước khi tốt nghiệp vất vả hoàn thành thiết kế để dự thi, vậy mà bị Linda treo đầu dê bán thịt chó, thậm chí sau cùng được lấy thưởng.

Nhìn Linda lĩnh thưởng trên đài đã biểu diễn bản thiết kế của cô trên màn ảnh lớn, An Tiểu Ngu cả người đều ngẩn ra, khoảnh khắc đó, cô chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, cả thế giới có chút tan vỡ.

Một tháng trước, cô từ trong mưa đạn nhất lại được mạng nhỏ, sáng ngày thứ hai thân thể có chút không khỏe, vì vậy Linda xung phong nhận việc nói giúp cô đem thiết kế dự thi giao lên trên. Cô căn bản thì không có nghĩ nhiều, thậm chí đối với Linda vô cùng cảm kích, nhưng không nghĩ đến.....Linda lại đem thiết kế của An Tiểu Ngu đổi thành tên của mình!

Bị người tin tưởng nhất lừa gạt, thật đúng là.....Khô không thể tả.

Đối mặt với chất vấn của cô, nước mắt Linda rung rung nắm tay cô: "Tiểu Ngu, xin lỗi, nhưng là, tớ rất cần vinh dự này. Cậu là con nhà giàu, muốn cái gì có cái đó, lại càng không thiếu cơ hội thành công.....Cậu vĩnh viễn sẽ không hiểu, người không có bối cảnh không có quyền thế như tớ như vậy, muốn thành công thì phải nỗ lực rất nhiều so với người khác.....Tớ thật sự là không có biện pháp khác....."

"Đủ rồi!"

An Tiểu Ngu lạnh lùng xoay người.

"Linda, cậu tự giải quyết cho tốt, từ nay về sau, tớ không có người bạn là cậu."

Chỉ là không có ai biết, sau khi cô xoay người, trong hốc mắt đã sớm ngấn đầy nước mắt.

Ai có từng biết, cô vì phần thiết kế này đã từng trả giá bao nhiêu vất vả và nỗ lực, thậm chí sốt ruột phát cáu ăn không ngon ngủ không yên trong miệng còn nổi lên bóng? Càng buồn cười chính là, vất vả của cô bỏ ra ở trong mắt người khác xem ra là chuyện không có ý nghĩa.....

Cô An Tiểu Ngu là con nhà giàu, gia cảnh lại tốt, cho nên, Linda cứ như vậy có thể không cố kỵ đem thiết kế của cô làm của riêng sao?

Ha ha.....

Khoảnh khắc đó, cô thực sự rất nhớ nhà, rất nhớ anh Từ Kiều. Vì vậy, cô bấm số điện thoại của Tần Từ Kiều.

Lúc này trong nước chắc là buổi tối. Hiện tại, cô chỉ muốn cùng anh Từ Kiều nói chuyện, muốn cầu một phần an ủi.

Khoảnh khắc điện thoại nổi được kia, cô tràn đầy mong đợi hô: "Anh Từ Kiều....."

"Từ Kiều anh ấy đang tắm. Xin hỏi, cô có chuyện gì sao? Tôi có thể chuyển lời đến anh ấy."

Quay đầu một chậu nước lạnh gội qua đây, An Tiểu Ngu cả người đều hóa đá.

Giọng nói trong điện thoại ôn nhu mềm mại, vừa nghe thì biết là một con gái đáng yêu. Đã trễ thế này, cô ấy còn cùng anh Từ Kiều ở cùng nhau.....Anh Từ Kiều đang tắm.....

Cô trong nháy mắt trong đầu hiện ra rất nhiều hình ảnh ám muội, trái tim bỗng chốc buộc chặt, đau khổ đến có chút không thở nổi.

"Xin hỏi.....Cô là ai?"

Giọng nói của An Tiểu Ngu có chút run rẩy, như là liễu mạng đề nén cái gì.

Người phụ nữ bên kia tựa hồ cảm nhận được nguy cơ, bắt đầu lên giọng tuyên bố chủ quyền.

"Tôi? Tôi là bạn gái của Từ Kiều! Cô là ai?"

An Tiểu Ngu không trả lời, trực tiếp cúp điện thoại.

Cô toàn thân có chút cứng ngắc, ba chữ "bạn gái" ở trong đầu cô lẩn quẩn.....Thật lâu cũng không bỏ ra được.

Cô nhớ, trước khi cô đến nước M, còn cùng Tần Từ Kiều nói, "Anh Từ Kiều, anh nhất định phải đợi em trở về!"

Khi đó, Tần Từ Kiều còn tự tay sờ mũi cô, cười nói: "Được được được, anh đợi em!"

Nhưng là, anh nuốt lời rồi!

.....

Lúc An Tiểu Ngu mơ mơ màng màng đi khỏi quán bar, sắc trời đã tối dần.

Cô loạng choạng loạng choạng mà rời khỏi, thậm chí quên mất nguy hiểm, bắt đầu đi ngang băng qua đường, kết quả không cẩn thận té ngã trên đất. Đột nhiên, tiếng thắng xe chói tai vang lên, một chiếc xe BMW màu trắng dừng ở trước gót chân của cô.

An Tiểu Ngu ngược mắt, nhìn thấy một người đàn ông từ trong xe bước ra.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tôi, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đường này là tôi mở, cây này là tôi trồng

Người đàn ông từ trong xe đi ra, chính là Thẩm Ngự Phong, tổng giám đốc cấp cao nhất của tập đoàn tinh tế xuyên quốc gia, người đàn ông độc thân hoàng kim khiến vô số con gái ngưỡng mộ trong lòng say mê.

Chỉ thấy Thẩm Ngự Phong không nhanh không chậm đi tới, thân thể anh tuấn bao vây trong áo sơ mi màu đen, lễ phục màu đen đắt giá khiến người đàn ông tăng thêm một cỗ cuồng vọng cùng ngạo mạn, mà nhất cử nhất động của anh tản ra hơi thở lạnh lùng nghiêm nghị mà cao quý, mãnh liệt khiến người ta nhìn qua một lần đều khó quên.

Người đàn ông này.....Hình như có chút quen mắt! Nhưng là An Tiểu Ngu men say lơ mơ nhất thời nhớ không nổi từng ở chỗ nào gặp qua.

Mà lúc Thẩm Ngự Phong thấy rõ dung mạo của người phụ nữ này, trong con ngươi lộ ra vẻ kinh ngạc khó thấy.

Ánh mắt của An Tiểu Ngu vòng qua Thẩm Ngự Phong, nhìn kỹ chiếc xe gần trong gang tấc một chút, không khỏi cười khẽ một tiếng.

Thẩm Ngự Phong ở trước mặt của cô ngồi chồm xuống, vốn là muốn kiểm tra một chút cô có bị thương không, lại nghe được ba chữ.

"Đừng-----sờ-----tôi!"

Nói ra ba chữ, thành công ngăn cản Thẩm Ngự Phong vốn thăm dò tay của cô.

"Cô nói cái gì?" Thẩm Ngự Phong trong nháy mắt khuôn mặt đen lại.

"Tôi nói, đừng-----sờ-----tôi! Kia kia kia, xe của anh.....B-M-V, không phải chính là ý này sao?"

An Tiểu Ngu đưa tay chỉ xe của anh, tự nhiên cười.

Chân mày của Thẩm Ngự Phong nheo lại.

"Cô uống rượu rồi?"

Trong lời chất vấn của anh lộ ra vẻ sắc bén.

"Ai cần anh lo!"

An Tiểu Ngu không nhin được khoát khoát tay, muốn đứng dậy, nhưng là trên đùi không có sức lực, vùng vẫy một cái lại ngã xuống.

Lúc này, phía sau đã vang lên một mảnh tiếng kèn. Xem ra, xe nếu không đi, thì sẽ gây nên ùn tắc giao thông rồi. Cũng không để ý người phụ nữ trước mắt này sẽ có phản ứng gì, anh trực tiếp cúi người xuống đem cô bế lên nhét vào chỗ ngồi phía sau.

"Ngồi cho vững, đừng lộn xộn, tôi sẽ đưa cô về nhà!"

"Buông tôi ra, cứu mạng a, bắt cóc nha!"

"Câm miệng!"

"Miệng mọc trên mặt tôi, tôi cứ muốn nói!"

Thẩm Ngự Phong có chút đau đầu, giống như trấn an trẻ em vậy nói rằng: "An Tiểu Ngu, tôi không phải là người xấu!"

"Anh làm sao biết tên của tôi? Bất quá, hai chữ người xấu thì nhất định viết trên mặt sao? Anh xem qua "Thiên hạ vô tặc" chưa? Trong đó Lưu Đức Hoa cũng nói qua, lái BMW thì nhất định là người tốt sao?"

Thẩm Ngự Phong không lời, phụ nữ say rượu..... Thật sự không cách nào thuyết phục!

Anh ngăn cản động tác nhe nanh múa vuốt của An Tiểu Ngu, mặt lạnh phân phó tài xế: "Lái xe!"

An Tiểu Ngu cuối cùng là say rồi, bắt đầu hát.

"Hò lô oa, hò lô oa, một gốc cây cây mây hơn bảy đóa hoa.....Gió táp mưa sa còn không sợ.....La la la la.....Đinh đương làm thùng thùng đồ thể chấp, hò lô oa.....Đinh đương làm thùng thùng đồ thể chấp.....Kỹ năng lớn.....La la la la....."

Tài xế Tô Triết Nam không lời, nhưng lại không dám phát biểu bất kỳ thái độ nào.

Ngoan ngoãn.....Tổng giám đốc bọn họ đây là ở trên đường nhặt được một kẻ dở hơi sao?

Nhưng là chờ đã.....Người phụ nữ này tựa hồ có chút quen mắt nha!

Sẽ không phải là người phụ nữ lần trước tổng giám đốc kêu điều tra chứ, vậy mà ở trên đường lớn gặp được!

Trời ạ! Tổng giám đốc bọn họ trước giờ không có để bất kỳ người phụ nữ nào ngồi xe của anh, nhưng là vừa nãy.....Tổng giám đốc bọn họ vậy mà tự mình bế người phụ nữ này lên xe.....

Chịu đựng tiếng huýt sáo của người phụ nữ này một đường, cuối cùng đã tới nơi. Thẩm Ngự Phong xuống xe, ngay sau đó đem cô cũng bế đi ra ngoài.

"Buông tôi ra, tôi tự mình đi!"

Sau khi hai chân chạm đất, An Tiểu Ngu nhìn chung quanh, phát hiện được chính mình ở dưới lầu trọ, vì vậy xoay người hướng bên trong đi.

Đến khi ra thang máy, An Tiểu Ngu phát hiện anh vẫn còn theo phía sau mình, đưa tay chắn trước mặt của anh.

"Stop, địa bàn ngự dụng, người lạ chớ vào."

Thẩm Ngự Phong nâng con ngươi lên, nhàn nhạt liếc cô một cái.

"Nơi này là hành lang công cộng, chỉ cho phép cô đi, không cho tôi đi ngang qua? Cô không khỏi cũng quá bá đạo đi!"

Thẩm Ngự Phong không nói lời này còn đỡ, anh vừa mới nói, An Tiểu Ngu trong nháy mắt hóa thành nữ hán tử, khí phách mà hai tay chống nạnh: "Này, soái ca, bản cô nương chính là nữ thổ phi bá đạo, chuyên môn tới đánh cướp. Đường này là tôi mở, cây này là tôi trồng, muốn từ đây qua, lưu lại tiền mãi lộ!"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Hay là.....Lấy thân báo đáp như thế nào ?

Sắc mặt của cô say, vẻ mặt có chút mê ly, nhưng là cặp con ngươi đen trong suốt thuần khiết, phảng phất xuyên thấu tim của anh, trong nháy mắt nổi lên nhân nhật rung động.

Thẩm Ngự Phong khước môi khẽ cong lên, đột nhiên lẩn người mà lên, một cái vách tường đông (壁咚), khiến An Tiểu Ngu không đường trốn thoát.

壁咚: tường đông: là một dạng thể hiện tình yêu, thường xuất hiện ở shoujo manga hoặc manga. Con trai đặt con gái ép tới bên tường, một tay đặt ở trên tường phát ra tiếng "đông", khiến cho người đó không đường trốn thoát, cũng trở thành "cao chiêu tỏ tình" đương thời, thường dùng cho con trai.

"Tiền, không có. Hay là.....Lấy thân báo đáp như thế nào?"

An Tiểu Ngu triệt để há hốc mồm.

Người đàn ông trước mắt cách cô gần như vậy, cô tựa hồ có thể cảm nhận được hô hấp của anh. Góc cạnh khuôn mặt rõ ràng kia, giữa lông mày và mắt như mũi dao lạnh lùng, cặp con ngươi sáng rực như ngôi sao kia, còn có đôi môi mỏng mà khêu gợi.....

Mặc dù An Tiểu Ngu thường hay nhìn quen sắc đẹp, nhưng là bây giờ.....Cô không thể không thừa nhận, người đàn ông trước mắt này có thể nói là cực phẩm trong cực phẩm.

Nhìn người đàn ông này, An Tiểu Ngu thậm chí có loại kích động, muốn đem anh làm thành vật xét nghiệm cắt giấu đi, mỗi ngày nhìn một ngàn lần a!

Nhưng là.....Chờ đã, cô hình như bỏ quên vấn đề gì đó.....

"Anh vừa nãy.....Nói cái gì?"

Cô có chút mờ mịt, còn có chút luống cuống, giống như là nai con trong rừng núi ở lúc thợ săn truy đuổi bị lạc mất phương hướng. Thẩm Ngự Phong nhìn vẻ mặt mờ mịt rồi lại bộ dáng đáng yêu của cô, trong lòng bỗng nhiên căng thẳng, như là chạm điện, tựa hồ có chỗ nào đó bắt đầu ầm ỉ.

Nếu như nói lần trước chỉ là ngoài ý muốn, như vậy lúc này đây.....

Anh có thể xác định, tất cả phản ứng dị thường của thân thể anh, đều vì cô mà nổi lên!

Người phụ nữ này.....Anh muốn chắc rồi!

Mang theo tâm tư như thế, anh không khỏi nghiêng ngả một chút, muốn tiếp tục trêu chọc cô một chút, vì vậy cười khẽ một tiếng, đặt môi ở bên tai cô.

"Tôi nói, muốn tiền thì không có, không bằng lấy thân báo đáp, ý của cô như thế nào?"

Lúc này đây, An Tiểu Ngu triệt để tròn mắt.

Dựa vào, anh đẹp trai này, xin đừng vẻ mặt ôn nhu như vậy nhìn lão nương, lão nương sẽ không khống chế được!

Choáng rồi choáng rồi.....

An Tiểu Ngu vầy vầy đầu, ép buộc mình từ trong cảm dỗ của sắc đẹp tỉnh táo lại.

"Anh.....Không nên nhìn tôi như vậy, bốn cô nương đã là hoa có chủ rồi! Cho nên, anh tới muộn rồi!"

Mặt của Thẩm Ngự Phong lập tức đen lại.

"Cô nói.....Cô có bạn trai rồi?"

Ánh mắt sắc bén hung hăng tựa hồ muốn đâm ra hai cái lỗ trên người của An Tiểu Ngu.

An Tiểu Ngu lúc này chỉ có chột nhót tới một việc, anh Từ Kiều đã có bạn gái rồi!

Trong nháy mắt, nước mắt đau lòng rơi xuống.

"Đi ra, không cần anh quản.....Tôi ghét anh!"

Lúc này đây, Thẩm Ngự Phong ngẩn người, cô sao lại khóc lên vậy?

"Này, An Tiểu Ngu....."

Anh muốn trấn an cô, nhưng là tiếng khóc của cô càng lúc càng lớn.

Đột nhiên, một cánh cửa mở ra, một vị quý bà tóc bạc trắng xóa đi ra: "Người trẻ tuổi, vợ chồng trẻ có chuyện gì không thể trở về nhà giải quyết sao? Con gái đều cần dỗ dành!"

"Xin lỗi, tôi liền mang cô ấy về nhà!"

Thẩm Ngự Phong nói xong, liền đem An Tiểu Ngu bế lên, tiện tay từ trong túi quần của cô móc ra chìa khóa nhà, mở cửa đi vào.

.....

An Tiểu Ngu nửa đêm khát nước, mơ mơ màng màng đứng lên tìm nước uống, nhưng là quay người lại, chợt phát hiện trên giường của mình có thêm một người đàn ông.

Càng đáng chết hơn là, anh ta còn là người đàn ông nửa thân trần!

"A....."

Cô sợ đến hét to một tiếng nhảy xuống giường, nhìn hai bên một chút, không tìm được vật dụng phòng thân, dứt khoát một tay kéo đèn bàn qua.

"Anh là ai, vì sao ngủ ở trên giường của tôi?"

Lúc này, người đàn ông trên giường thân nhiên mở hai mắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tôi, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Loại mầm hạt đậu khô khan như cô, tôi không có hứng thú

Lúc An Tiểu Ngu nhìn thấy khuôn mặt như đã từng quen biết kia, trong nháy mắt ký ức thu hồi.

"Ôn thần?" Sao lại là anh ta chứ?

"Cô nói cái gì?" Thẩm Ngự Phong nheo mắt lại, ánh mắt bén nhọn lộ ra một cổ hàn ý.

Ôn thần? Đây chính là ấn tượng.....anh lưu lại trong lòng cô?

An Tiểu Ngu không để ý đến lời của anh, ánh mắt rơi vào trên người của Thẩm Ngự Phong. Dung mạo của người đàn ông này, thật sự là có thể nói là cực phẩm, khuôn mặt lớn lên cực kỳ câu người cũng thôi đi, mấu chốt là vóc người của người đàn ông này, cực kỳ tốt a!

Cơ bắp của anh rất lưu loát, vô cùng mỹ cảm, cũng không phải là kiểu luyện ra từ trong phòng tập thể thao, mà là thật sự rất tuyệt, tuyệt đối là cực phẩm! Còn có một đôi chân thon dài, bụng dưới không có một vết sẹo, cơ bụng bền chắc.....

Mà hiện tại.....Anh cứ như vậy nằm ở trên giường.....Đây quả thực chính là tú sắc khả xan (秀色可餐) a!

秀色可餐: tú sắc khả xan: hình dung xinh đẹp tuyệt trần khác thường. Có hai ý nghĩa: một là chỉ sắc đẹp của phụ nữ xinh đẹp mê người, hai là hình dung cảnh sắc xinh đẹp tự nhiên.

Nhưng là, chờ đã, đây không phải là trọng điểm mình nên chú ý.

An Tiểu Ngu nhìn chính mình, trên người mặc đồ ngủ.....Toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn đều khóc tang lên.

"Này, anh.....anh sao lại xuất hiện ở nhà của tôi, còn ngủ ở trên giường của tôi? Còn có, anh đã làm gì với tôi?"

Cô hung hăng chất vấn, khiến tâm tình của Thẩm Ngự Phong trong nháy mắt không tốt đẹp rồi. Người phụ nữ này.....

Anh ưu nhã đứng dậy, hai chân thon dài cất bước từng bước một đi tới trước mặt An Tiểu Ngu.

"Dừng!"

Lúc anh cách cô còn có một bước ngắn, An Tiểu Ngu đưa ngón tay ra để ở trước ngực của anh, nhưng ở trong nháy mắt đó chạm vào da thịt ấm áp bền chắc của anh, cô như là bị điện giật, vội vã đem tay rút về.

"Anh đứng ở chỗ này là tốt rồi, không cần dựa gần như vậy! Tôi không có quen!"

Thẩm Ngự Phong thấy cô có biểu tình hơi xấu hổ, tâm tình trong nháy mắt đã khá nhiều.

"Tôi hôm qua, xe của tôi ở trên đường chạy, nhưng là có một quý say rượu lại không biết sống chết đến đây người già bị đụng (碰瓷), nể mặt đã từng quen biết một trận.....Tôi chỉ có thể cố gắng đưa cô về nhà. Cô nên vui mừng tôi hôm qua đụng phải là tôi, nếu không, hiện tại cô không phải ở cục cảnh sát, thì là ở bệnh viện!"

碰瓷: người già bị đụng; vốn thuộc về tiếng địa phương Bắc Kinh, nói về một chút hành vi đầu cơ trục lợi, xảo trá vơ vét tài sản. Ví dụ cố ý và chạy máy xe cộ chạm vào nhau, lừa gạt bồi thường.

An Tiểu Ngu nháy nháy mắt, căn bản không tin tưởng lời của anh.

"Người già bị đụng?" Cô chỉ mũi của mình, "Tôi? Nói giỡn sao!"

Làm ơn, cô nhưng là từ nhỏ đã bị giáo dục làm một học sinh tốt ngũ giảng tứ mỹ (五讲四美), cho nên người già bị đụng chuyện như vậy căn bản không khả năng xảy ra ở trên người cô.

五讲四美: ngũ giảng tứ mỹ: ngũ giảng tức nói văn minh, nói lễ phép, nói vệ sinh, nói trật tự, nói đạo đức; tứ mỹ chỉ tâm hồn đẹp, ngôn ngữ đẹp, hành vi đẹp, hoàn cảnh đẹp.

"Trên xe của tôi có ghi chép lại lái xe, cô có muốn tận mắt nhìn hay không?"

An Tiểu Ngu vội vàng khoát tay.

Tôi hôm qua, cô say đến rồi tỉnh rồi ngủ, uống không ngừng.....

Bỏ đi bỏ đi, coi như là cô sau khi say rượu nổi thú tính đại phát được rồi.....

"Được rồi, coi như là như vậy. Vậy sau khi anh đưa tôi đến nhà, vì sao lại không đi?"

"Rời khỏi? Người nào đó nôn lên người tôi, không áo để thay, tôi làm sao ra cửa? Cứ như vậy.....Trần trường rời khỏi?"

"....." Lại là lỗi của cô?

"Còn có, còn về tôi vì sao lại ngủ trên giường cô....." Thẩm Ngự Phong ý vị thâm trường nhìn cô một cái, "Đó là vì sơ pha nhà cô quá nhỏ rồi, căn bản ngủ không được. Tôi lần này có thể tính là làm chuyện tốt, không thể ủy khuất chính mình!"

"Vậy quần áo của tôi....." An Tiểu Ngu 囧 rồi, chẳng lẽ thật sự là người đàn ông này giúp cô thay?

Thẩm Ngự Phong liếc cô một cái, lạnh giọng nói: "Quần áo của cô dơ rồi, tôi chỉ là giúp cô đổi. Bất quá cô yên tâm.....Loại mầm hạt đậu khô khan như cô, tôi không có hứng thú!"

"Anh!"

An Tiểu Ngu xù lông rồi.

"Anh mới là mầm hạt đậu khô khan đó! Tôi là 34C đó, 34C!"

Lời vừa ra khỏi miệng, An Tiểu Ngu trong nháy mắt muốn tìm một cái lỗ để chui vào. Đây là đang làm gì? Cô vì cái gì muốn cùng một người đàn ông xa lạ nói những thứ riêng tư này?

Càng ghê tởm hơn chính là người đàn ông kia, lại dùng ánh mắt tràn ngập hoài nghi và xem xét từ trước ngực của cô lướt qua.

"Không được nhìn!"

Cô ném đèn bàn xuống, hai tay ngăn cản ở trước ngực của mình.

"Được, không nhìn." Thẩm Ngự Phong rất bình tĩnh mà một lần nữa nằm lại trên giường, "Hiện tại, tôi cũng đã giải thích rõ ràng, xin hỏi, có thể ngủ được chưa?"

An Tiểu Ngu lại một lần nữa tròn mắt hốc mồm.

Da mặt của người đàn ông này có cần dày như vậy hay không?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Có chút chua ! Sau này bỏ ít dấm lại

Nhìn thấy anh nhàn nhả tự tại nằm trên giường của cô như vậy, trong lòng An Tiểu Ngu quay cuồng các loại.

Người đàn ông này thật đúng là không xem mình là người ngoài.

Cô đây xem là dẫn sói vào nhà sao? Nhưng là hiện tại, người đàn ông này như là kéo déo dính chặt vậy, đuổi cũng đuổi không đi.

Đêm nay, cô sợ rằng đừng mong ngủ nữa.

"Ồn.....Này....."

"Tôi không phải là này, cô có thể gọi tôi là Thẩm Ngự Phong!"

"Được rồi, Thẩm tiên sinh. Rất cảm ơn anh đưa tôi về nhà. Sáng sớm ngày mai, tôi sẽ giúp anh mua quần áo mới."

"Àn."

Thẩm Ngự Phong khẽ mở to mắt, hừ một tiếng, xem như là trả lời.

An Tiểu Ngu nhìn anh ta như vậy, thật muốn cào anh hai cái, nhưng là vừa nghĩ.....Nếu như cào bị thương rồi.....Thật đúng là có chút đáng tiếc.

Quả nhiên là một ôn thần a, đụng phải anh thì không có chuyện tốt. Bất quá, nghĩ lại, may là anh đưa mình về, nếu không, cô cũng không biết phía sau sẽ xảy ra chuyện gì.

Bụng có chút đói, An Tiểu Ngu lúc này mới nhớ tới mình căn bản còn chưa ăn cơm, vì vậy phù thêm áo khoác đi phòng bếp làm cơm, đem phòng ngủ lưu lại cho người đàn ông kia.

Trong phòng bếp có bún tàu từ siêu thị mua được, An Tiểu Ngu quyết định làm mì, làm mì chua cay canh nóng. Bên này nấu nước, bên kia cô đã đem hành lá cắt gọn với tôm khô, rau tím, dầu muối tương dấm tiêu bỏ vào trong tô, đợi đến nước sôi rồi, cô nhanh chóng đánh lên một cái trứng ốp - la.

Cuối cùng, mì sợi thơm phức đã ra lò.

"Thơm quá!"

Thẩm Ngự Phong không biết từ lúc nào xuất hiện ở bên người cô, An Tiểu Ngu sợ hết hồn.

Chỉ là, anh lại nhàn nhả tự tại từ trong tay An Tiểu Ngu cầm lấy chiếc đũa, thuận tiện còn bình tĩnh bưng đi tô mì sợi đó.

"Cảm ơn!"

An Tiểu Ngu há miệng.

"Này, đó là của tôi!"

Nhưng là, Thẩm Ngự Phong đã tự ý ngồi trước bàn ăn ăn, không nhanh không chậm, tương đối ưu nhã.

"Hôm qua vì đưa cô về, tôi còn chưa ăn cơm tối, cho nên, bữa cơm này là cô cần phải bồi thường tôi."

"....."

An Tiểu Ngu trong nháy mắt thất bại không ngớt.

Được rồi, không phải chỉ là một tô mì thôi sao? Cô lần nữa nấu một phần được rồi!

Rất nhanh, cô lại nấu xong một phần, cũng bưng đến trên bàn cơm ăn, vừa làm xong, thì nghe thấy Thẩm Ngự Phong khoa trương nhỏ nước bọt nói: "Có chút chua! Sau này bỏ ít dấm lại!"

An Tiểu Ngu vừa nghe lời này, khuôn mặt trong nháy mắt đen lại.

"Tôi lại không có cầu anh ăn, còn kén cá chọn canh, thích ăn thì ăn không thích thì thôi!"

Nói xong, cô liền làm bộ muốn đoạt lấy tô mì kia của Thẩm Ngự Phong, nhưng là tay lại chạm vào tay của Thẩm Ngự Phong.

Thẩm Ngự Phong ngẩng đầu nhìn về cô, ánh mắt hiện ra ý cười và trêu ghẹo, khiến An Tiểu Ngu có chút 囧, vội vã rút tay về.

Trong lòng có chút loạn, loại cảm giác khó hiểu này đột nhiên xuất hiện, khiến cô cảm thấy rất không ổn.

Người đàn ông trước mắt này, vậy mà khiến cô không cách nào đối mặt.....Bỏ đi bỏ đi, dù sao thì sau khi đợi đến trời sáng anh ta rời khỏi, cũng không còn gặp mặt gì nữa.

Đến lúc đó mắt không thấy lòng không phiền!

Chỉ là trong lúc bất chợt, Thẩm Ngự Phong đột nhiên mở miệng.

"Anh Từ Kiều.....Là ai?"

"Khụ khụ....."

An Tiểu Ngu lập tức bị sặc.

Thẩm Ngự Phong này, anh ta sao lại biết được anh Từ Kiều? Cô căn bản cũng không có đề cập với anh qua a!

Thẩm Ngự Phong tựa hồ đã sớm đoán được ý nghĩ của cô, ngược mắt, đối mặt tầm mắt của cô, khẽ cười nói: "Uh, lúc cô say rượu vẫn luôn kêu tên của người này, hơn nữa kêu đến.....Nghiến răng nghiến lợi! Sao vậy, anh ta là kẻ thù của cô?"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Anh ta là (逗比) do thượng đế phái tới sao ?

逗 (đùa giỡn) 比 (so sánh,...): ngôn ngữ trên mạng. Một người nào đó rất buồn cười, có chút ngu ngốc ngớ ngẩn, có chút đáng yêu. Nếu như một người nào đó làm một chuyện, chuyện này bị chúng ta cho rằng là ngu ngốc, chúng ta có thể nói người đó là 逗比. Nếu như đối với người lạ, thì chỉ ý tứ ngu xuẩn. Nếu như là giữa bạn bè với nhau, đó chính là ý tứ trêu chọc đùa giỡn.

An Tiểu Ngu xem như là đã hiểu, người đàn ông trước mắt này là đang cố ý cười nhạo cô!

Hành động bừa bãi sau khi mình uống say rượu đều rơi vào trong mắt anh ta, thật là.....Mất mặt a!

"Ai cần anh lo!"

"Oh! Vậy được rồi! Đúng rồi, tối hôm qua, anh Từ Kiều kia đã gọi điện thoại cho cô, lúc đó cô say đến bất tỉnh nhân sự, tôi đã giúp cô nghe....."

"Cái gì?" An Tiểu Ngu trong nháy mắt xù lông, nhưng là đáy lòng càng nhiều hơn chính là khẩn trương, "Anh.....anh đã cùng anh ấy nói gì?"

"Muốn biết?" Thẩm Ngự Phong cười, giống như là đùa sủng vật của mình vậy.

"Nói mau!" Nếu như có thể, cô thật sự rất muốn tiến lên nắm lấy cổ áo của anh, đáng tiếc.....Trên người đàn ông trước mắt này không có mặc đồ, cho nên, cô vẫn phải đợi đi ánh mắt.

Thẩm Ngự Phong ưu nhã rút ra khăn tay lau miệng, "Tôi cùng anh ta nói.....Cô đang ngủ! Kêu anh ta sáng mai gọi lại!"

Trong nháy mắt, An Tiểu Ngu chỉ cảm thấy cả thế giới đều tối.

Người đàn ông này là 逗比 thượng đế phái tới hành hạ cô sao?

"Thẩm Ngự Phong....."

An Tiểu Ngu vỗ bàn một cái. Lúc này đây, cô thực sự cắn răng nghiến lợi.

"Ăn ngay nói thật, chẳng lẽ cũng có lỗi?"

Về mặt của Thẩm Ngự Phong làm vẻ không sao cả, nhưng là đáy mắt lại có ý cười thần nhiên hiện lên.

An Tiểu Ngu nhìn chằm chằm Thẩm Ngự Phong vài giây, cuối cùng, nắm đấm nắm chặt bụng lòng, cô hít sâu, thu lại lệ khí trên mặt, vô lực mà nằm ở trên bàn, một bộ dáng sinh không thể yêu (生无可恋).

生无可恋: sinh không thể yêu: từ ngữ trên mạng, ý tứ là chỉ cuộc sống không còn bất kì người và chuyện gì có thể lưu luyến, sinh mệnh đã không còn ý nghĩa.

Đúng a, cho dù là bị hiểu lầm thì thế nào? Anh Từ Kiều đã có bạn gái rồi.....

Cuộc đời của cô, còn chưa có bắt đầu yêu đương, thì đã thất tình rồi sao?

Thẩm Ngự Phong không nói gì thêm, ánh mắt thâm trầm rơi vào sau gáy của cô, vốn là muốn tự tay sờ đầu của cô, mặc dù đưa tay là có thể chạm tới, nhưng là lúc sắp đụng đến cô thì lại dè dặt mà thu lại, xoay người, anh quay về phòng ngủ, lưu lại An Tiểu Ngu một người nằm ở chỗ đó.

Anh nghĩ, anh có lẽ đã hiểu vì sao cô lại một mình uống say rượu!

Thì ra, là vì Tần Từ Kiều!

Con người thâm thúy gắt gao nheo lại.

.....

Trời vừa sáng, An Tiểu Ngu gõ cửa phòng ngủ.

"Này, nói cho tôi biết kích thước quần áo của anh! Còn có, anh thích màu gì chất liệu gì?"

Thật ra, kích thước quần áo không cần Thẩm Ngự Phong nói, cô cũng có thể đoán được, bất quá vẫn là lễ phép mà hỏi một chút thì thích hợp hơn.

Thẩm Ngự Phong cười cười, "Cô nhìn xem rồi làm là được!"

"Ngạch....."

Anh nói như vậy, cô ngược lại không biết nên làm thế nào mới tốt.

"Không sao, tôi tin ánh mắt của cô!"

Lời nói ôn nhu như vậy, khiến đáy lòng của An Tiểu Ngu khẽ run lên. Anh nói.....tin tưởng ánh mắt của cô?

Được rồi! Vậy cô cứ nhìn rồi mua vậy!

Sau một tiếng, An Tiểu Ngu mang theo hai cái túi giấy hào hứng về nhà, trực tiếp mở cửa phòng ngủ.

"Thẩm Ngự....."

Cô mới vừa đẩy cửa, đập vào mi mắt lại là một mảnh xuân sắc mê người.

Chỉ thấy Thẩm Ngự Phong tóc ướt nhẹp, để trần thân trên, trên lưng bọc một cái khăn tắm màu trắng, giọt nước trong suốt thuận theo lồng ngực chảy xuống.....

Một màn gọi cảm lại mị hoặc như vậy khiến người ta không thể rời ánh mắt, cho nên phản ứng đầu tiên của An Tiểu Ngu không phải là nhắm mắt lại, mà là trợn to hai mắt.

Mấy giây sau đó, An Tiểu Ngu rốt cục phục hồi tinh thần lại, xoay người sang chỗ khác.

"Xin lỗi, tôi đã quên gõ cửa!"

Mặc dù đêm qua anh cũng là nửa trần thân trên, nhưng không nghĩ có loại cảnh này lại xuất hiện a! Mỹ nam đi tắm a!

Thẩm Ngự Phong lại khàn khàn khẽ cười một tiếng.

"Không trách cô, là tôi quên khóa cửa."

Nói xong, Thẩm Ngự Phong cũng xoay người sang chỗ khác, hít sâu.

Mới vừa rồi bị An Tiểu Ngu nhìn kỹ như vậy.....Mặc dù thời gian ngắn ngủi, nhưng là anh lại cảm thấy dài đằng đẳng vậy, tầm mắt của cô giống như là ngọn lửa nhỏ vậy ở trên da thịt anh cháy, chỗ nào đó của thân thể lại có xu hướng ngang nhiên ngẩng đầu. Hiện tại, phản ứng như vậy.....càng phát ra mãnh liệt.

"Chờ một chút, tôi trước mặc lại quần áo!"

Anh cũng không muốn làm cho hình ảnh xấu hổ như vậy dọa cô chạy. Nói rồi, Thẩm Ngự Phong tự tay đi lấy quần dài trên giường, lại nghe An Tiểu Ngu hô: "Đừng, trước đừng mặc quần áo!"

Lúc này đây, đến phiên Thẩm Ngự Phong kinh ngạc.

Cô.....Muốn làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Cho dù là tấm vải rách, anh đều có thể mặc ra phong phạm (范儿) thời thượng

范儿: phong phạm ý chỉ về bề ngoài, hành vi, hoặc là ở trong một phong cách nào đó đặc biệt không tồi

Thẩm Ngự Phong không nghĩ tới An Tiểu Ngu vậy mà lại đề ra yêu cầu như vậy, sắc mặt rõ ràng cứng một cái, thế nhưng lập tức xoay người, phát hiện cô còn đưa lưng về phía mình, không khỏi mỉm cười.

"Sao vậy, chẳng lẽ cô muốn cùng tôi lăn lộn trên giường?"

An Tiểu Ngu trong nháy mắt hiện ra mặt đỏ ửng, câu nói vừa rồi quá bản rồi, rất dễ dàng khiến người ta miên man bất định, vì vậy liền vội vàng giải thích: "Anh đừng hiểu lầm, ý của tôi là, quần áo mới đã mua về cho anh rồi, anh có thể trực tiếp mặc vào! Như vậy chẳng phải là rất tiện lợi sao! Kia, quần áo tôi đặt ở đây, anh nhanh mặc vào đi!"

Nói xong, An Tiểu Ngu nhanh lách người, thuận tiện còn đem cửa phòng ngủ khóa lại.

Hoàn hảo, tuy là sắc đẹp trước mặt, nhưng cô vẫn là định lực mười phần a!

Rất nhanh, cửa phòng ngủ mở ra, Thẩm Ngự Phong từ bên trong đi ra. Lúc nhìn thấy người đàn ông mặc đồ thể thao hưu nhân (休闲运动装) màu trắng, An Tiểu Ngu quả thực tròn mắt.

休闲运动装: đồ thể thao hưu nhân: là kiểu ăn mặc trong trò chơi vớng du.

Trời cao thật sự là không công bằng a, cho dù là tấm vải rách, anh đều có thể mặc ra phong phạm thời thượng!

Cô còn chưa kịp nói cái gì, điện thoại di động của Thẩm Ngự Phong vang lên, anh xoay người đi nghe điện thoại, An Tiểu Ngu trực tiếp đi toilet, nhìn thấy âu phục trong giỏ trúc.....Thở dài.

Thực sự là tự tạo nghiệt không thể sống a!

Lúc này, Thẩm Ngự Phong đi tới cửa phòng rửa tay.

"An Tiểu Ngu, quần áo rất vừa người, cảm ơn. Tôi còn có việc, nên phải đi trước. Còn về quần áo bản.....Cô giúp tôi giặt xong rồi giữ lại, ngày sau tôi qua đây lấy."

Nói xong, Thẩm Ngự Phong thay giày da đi, nghe thấy tiếng đóng cửa, An Tiểu Ngu phục hồi tinh thần lại.

Câu nói cuối cùng của Thẩm Ngự Phong.....Anh ngày sau qua đây lấy.....Anh còn muốn tới nữa?

Không muốn a!

An Tiểu Ngu vội vã đuổi theo, nhưng là cửa thang máy đang chậm rãi đóng cửa, cô nhìn thấy anh hướng cô nở nụ cười.

Nụ cười như vậy khiến An Tiểu Ngu cảm thấy như có gai ở sau lưng, thật giống như mình là con mồi bị một con sói để mắt tới vậy. Cô vội vã vẫy đầu, đem cái ý nghĩ này từ trong đầu biến mất.

Nói đùa, cô An Tiểu Ngu cũng không phải là tiểu bạch thỏ mặc người chém giết!

Bỗng nhiên, điện thoại di động vang lên, là số điện thoại lạ.

"A lô?"

"Là tôi." Giọng nói của Thẩm Ngự Phong từ điện thoại bên kia truyền đến.

"Có chuyện gì? Lẽ nào anh còn bỏ quên đồ vật gì sao?" An Tiểu Ngu có chút nghi hoặc.

"Không có, chỉ là muốn nói cho cô biết, đây là số điện thoại của tôi, nhớ lưu lại, đừng quên!"

Sau khi nói xong, Thẩm Ngự Phong cúp điện thoại.

An Tiểu Ngu bĩu môi. Người này khí thế hùng hực, anh ta nghĩ rằng là anh ta là ai a, hiện tại thì làm ra một dáng vẻ vênh mặt hất hàm sai khiến, kêu cô lưu số điện thoại thì cô phải ngoan ngoãn nghe lời a!

Mặc dù nghĩ như vậy, An Tiểu Ngu vẫn là đem số điện thoại lưu lại, còn về tên a..... An Tiểu Ngu hơi cong môi, ngón tay linh hoạt nhập vào hai chữ--- - -----"Ôn thân".

Vừa mới về đến nhà, điện thoại lại vang lên, An Tiểu Ngu bấm nút nhận, hỏi: "Ngài còn có dặn dò gì?"

"Tiểu Ngu?"

An Tiểu Ngu nháy mắt một cái, sao lại là giọng nói của anh Từ Kiều? Vừa nhìn lại số điện thoại, quả nhiên là anh. Lòng của cô trong nháy mắt luống cuống.

"Tiểu Ngu, em còn nghe không?"

"Uh, anh Từ Kiều, em đang nghe!"

Tần Từ Kiều thoáng dừng lại một chút, trầm giọng hỏi: "Tối hôm qua.....Người nghe điện thoại là ai? Là bạn trai của em sao?"

Trong câu hỏi của anh.....Mang theo vẻ lưỡng lự.

An Tiểu Ngu liền vội vàng giải thích: "Không phải, anh Từ Kiều, anh hiểu lầm rồi, anh ấy không phải là bạn trai của em, thật sự là không phải. Tối hôm qua chỉ là ngoài ý muốn....."

Càng là muốn giải thích rõ, ngược lại càng bôi càng đen.....

Bên kia, Tần Từ Kiều cười cười.

"Tiểu Ngu, em trưởng thành rồi, có một số việc không cần hướng anh giải thích. Đúng rồi, qua nửa tháng nữa thì em sắp tốt nghiệp rồi, đợi em sau khi quay về, đến tham gia buổi lễ đính hôn của anh!"

Đính hôn sao?

An Tiểu Ngu cứng lại rồi, trong đầu trống rỗng.

Tần Từ Kiều muốn đính hôn, vậy cô.....lại tính là gì?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Nha đầu tầm thường

Thẳng đến An Tiểu Ngu tốt nghiệp, Thẩm Ngự Phong cũng không có xuất hiện, giống như biến mất vậy, không còn có bất kì tin tức gì.

Điện thoại của cô có số của anh, trước khi đi cũng từng gọi cho anh một lần, nhưng là bên kia lại tắt máy rồi.

Có phải.....Xảy ra chuyện gì rồi?

Vừa nghĩ tới tình cảnh mưa đạn ngày đó, thì An Tiểu Ngu cảm thấy có chút hoang mang, chỉ mong.....Anh bình an vô sự. Tuy nói mình gọi anh là "Ôn thân", nhưng từ trong đáy lòng..... Vẫn là không hy vọng anh có chuyện.

Trước khi về nước, An Tiểu Ngu chậm rãi thu thập hành lý, nhìn bộ âu phục áo khoác màu đen còn có áo sơ mi màu trắng được treo trong tủ quần áo, cô do dự một chút, vẫn là lấy xuống đặt vào trong hành lý của mình.

Nói không chừng một ngày nào đó, Thẩm Ngự Phong sẽ gọi điện thoại qua hướng mình lấy lại quần áo! Cho nên.....Vẫn là giữ lại thôi!

.....

Máy bay rút cục bình an đáp xuống, lòng của An Tiểu Ngu cũng từ từ trầm xuống.

Ở nước ngoài, còn có thể tiếp tục trốn tránh, nhưng là về lại trong nước.....Chuyện nên đối mặt cuối cùng vẫn là phải đối mặt.

Lấy rương hành lý, đi tới cửa ra, liền thấy bóng dáng thân thuộc.....

Ôn nhuận như ngọc, khí vũ hiên ngang, nhất là nụ cười trên mặt, sáng lạng như vậy, ấm áp như vậy. Anh đứng ở nơi đó, cười hướng cô vẫy tay, hình ảnh ôn nhu như vậy va chạm vào trong lòng của cô, mang đến một trận ầm ập.

Anh Từ Kiều, anh quả nhiên vẫn là đến đón.

An Tiểu Ngu thực sự rất muốn giống khi còn bé vậy nhào tới trong ngực của anh, nhưng là cuối cùng..... Vẫn là nhịn lại.

"Anh Từ Kiều."

An Tiểu Ngu bước nhanh về phía anh, hướng Tần Từ Kiều cười ngọt ngào.

"Em cũng biết anh sẽ đến đón em."

"Đó là nhất định rồi!"

"Lâu rồi không mặt gặp mặt, anh lại cao thêm rồi!"

Tần Từ Kiều cười, từ trong tay của An Tiểu Ngu tiếp nhận hành lý, hướng bãi đỗ xe đi tới. An Tiểu Ngu quay đầu lại nhìn sang bốn phía, mắt mát mà cười cười.

Chỉ có Tần Từ Kiều, người nhà của cô..... Căn bản không có tới đón cô. Mặc dù trước khi về nước cô đã đem lộ trình nói cho mẹ, nhưng mẹ cũng không có đến.

Ở trong cái nhà kia, không có ai quan tâm cô..... Cho nên, cô vốn dĩ thì không nên tồn tại chờ mong trong lòng, không phải sao?

Tần Từ Kiều lái là một chiếc Mercedes-Benz màu trắng, khiêm tốn nội liễm. Anh đề xuống chìa khóa, mở cốp sau xe, đem rương hành lý của An Tiểu Ngu bỏ vào.

"Lên xe!"

An Tiểu Ngu gật đầu, ngồi kế bên người lái.

"Dây an toàn cài vào!"

Tần Từ Kiều tỉ mỉ dặn dò. An Tiểu Ngu gật đầu, ngoan ngoãn cài chặt dây an toàn.

Xe vừa mới lái đi ra ngoài không xa, một chiếc Land Rover màu đen đột nhiên chặn ngang đường, cản lại đường đi của bọn họ, Tần Từ Kiều nhanh đạp phanh lại.

An Tiểu Ngu sợ hết hồn.

Ngay sau đó, cô nhìn thấy một người đàn ông mặc áo sơ mi màu xanh ngọc quần tây dài màu đen từ chiếc Land Rover đi xuống, đi tới bên cạnh xe của Tần Từ Kiều, thân thể lười biếng dựa vào ở trên xe, giơ tay lên gõ một cái kiếng xe, trên mặt mang theo một ý cười lạnh lùng.

"Tần thiếu, chúng ta thật đúng là có duyên a! Ở phi trường đón người cũng có thể chạm mặt."

Anh rõ ràng là đang nói Tần Từ Kiều, nhưng là ánh mắt lại thẳng tắp rơi vào trên người An Tiểu Ngu.

An Tiểu Ngu thân thể run lên một cái, gắt gao mím môi, quay mặt qua chỗ khác.

Tần Từ Kiều cười nhạt.

"Không nghĩ tới, đại thiếu gia Sở gia cũng đến phi trường đón người a. Không biết lại là con gái nhà nào có thể được Sở thiếu ưu ái, còn phải tự mình đến đón?"

"Ah, cô ta không phải là mỹ nữ gì, chỉ là một nha đầu tầm thường. Bất quá, tầm thường thế nào đi nữa, cũng là người của Sở gia chúng tôi, cho nên..... Cũng không nhọc đến Tần thiếu quan tâm rồi."

Nói xong, Sở Mộ Thành kéo cửa xe ra, lạnh lùng nói: "An Tiểu Ngu, xuống xe!"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Sau này, không cho phép khi dễ con bé !

An Tiểu Ngu ngẩng đầu nhìn về Sở Mộ Thành.

Anh lấy một loại tư thế ngao mạn dựa nghiêng ở trên cửa xe, trong vẻ mặt lạnh nhạt mang theo một loại lười biếng, thấy An Tiểu Ngu không có nhúc nhích, anh nhẹ rên một tiếng.

"An Tiểu Ngu, đừng để tôi lặp lại lần thứ hai."

An Tiểu Ngu vẫn là không có để ý tới anh, sắc mặt của Sở Mộ Thành càng thêm u ám, anh đưa tay đặt trên vai của cô, muốn cởi bỏ dây an toàn của cô.

"Tôi tự làm!"

An Tiểu Ngu cự tuyệt sự đụng chạm của anh, quay đầu nhìn về Tần Tử Kiều, trong đôi mắt sáng trông suốt.

"Anh Tử Kiều, cảm ơn anh đặc biệt đến đón em, em thật sự rất vui về!"

Tần Tử Kiều hiểu ý tứ của An Tiểu Ngu, cô là muốn đi theo Sở Mộ Thành đi.

"Tiểu Ngu....."

An Tiểu Ngu lắc đầu, cô hiểu rõ sự quan tâm của Tần Tử Kiều đối với cô.

"Em không sao, yên tâm đi! Anh ta đến đón em.....Cũng như vậy, tóm lại cũng là muốn đi về nhà!"

Nói xong, An Tiểu Ngu xuống xe, từ cốp sau lấy hành lý của mình, bỏ vào trên xe của Sở Mộ Thành.

"Anh Tử Kiều, gặp lại sau!"

.....

Xe Land Rover ở trên xa lộ nhanh như điện chớp, nhưng lại thất quái bát quái (七拐八拐), liên tục vượt qua mấy chiếc xe khác, tốc độ như vậy quả thực là tiết tấu muốn tìm đường chết, khiến An Tiểu Ngu sợ run rẩy, khiến người ta có loại ảo giác linh hồn đều muốn bay lên, cả người đều không ổn.

七拐八拐: thất quái bát quái: nhiều chỗ uốn lượn, không ngừng chuyển biến phương hướng.

"Sở Mộ Thành, anh chậm chút!"

Cô cứ nhiên say xe rồi, có chút muốn nôn rồi.

"Sở Mộ Thành, tôi khó chịu!"

Sắc mặt của An Tiểu Ngu chậm rãi trở nên vàng như nến, có mồ hôi lạnh từ cổ phía sau thấm ra, liền đến cái trán cũng bắt đầu ra mồ hôi.

Cuối cùng, tốc độ xe chậm rãi hạ xuống, An Tiểu Ngu lúc này mới cảm giác thoải mái một ít.

"Quý nhát gan, giống như lúc nhỏ vậy!"

Sở Mộ Thành lạnh lùng tung một câu nói như vậy, An Tiểu Ngu không có lên tiếng, cô hiện tại một câu cũng không muốn nói.

Nhìn xem, cô mới vừa trở lại một cái, Sở Mộ Thành lại bắt đầu giày vò cô rồi!

Cô biết, Sở Mộ Thành vẫn luôn nhìn cô không thuận mắt, từ lúc cô bước chân vào cửa lớn của Sở gia, Sở Mộ Thành liền xem cô thành cái đinh trong mắt.

Từ nhỏ đến lớn, vẫn luôn là như vậy.

Khi đó, Tô Lâm Tuyết nắm tay cô từng bước một đi vào biệt thự nguy nga lộng lẫy đó, nhìn thấy một người đàn ông trung niên khí vũ hiên ngang.

Cô biết, người đàn ông đó chính là Sở Dật Hồng, chồng của mẹ, cha ghẻ.....của cô.

"Dật Hồng, con bé chính là Tiểu Ngu!"

Sở Dật Hồng gật đầu, hướng An Tiểu Ngu cười cười, sau đó ngồi chồm xuống, hướng An Tiểu Ngu vẫy tay.

"Tiểu Ngu, đến đây nào!"

Tô Lâm Tuyết vỗ vỗ bả vai của An Tiểu Ngu: "Tiểu Ngu, nhanh gọi ba!"

An Tiểu Ngu đứng ở bên người Tô Lâm Tuyết, không có nhúc nhích.

Người đàn ông trước mắt này nụ cười thật ấm áp, nhưng là, cô có chút chống cự. Bởi vì, đó không phải là ba của cô, ba của cô.....đã chết rồi! Cô cần môi, bỗng nhiên có chút muốn khóc.

Đúng lúc này, cô nghe được giọng nói tức giận của một cậu bé truyền đến.

"Không cho cô gọi ba, ông ấy là ba tôi, không phải của cô!"

An Tiểu Ngu theo tiếng nói nhìn lại, nhìn thấy cậu bé gầy cao ở cửa thang lầu đứng. Anh ngũ quan đường nét rõ ràng mà thâm thúy, đôi mắt u ám thâm thúy, trên mặt cũng là vẻ hoàn toàn lạnh lẽo.

Mà bên người cậu bé kia, còn một cô bé xinh đẹp đứng, mặc áo váy xoắn tung, giống như là một Ba Bi Oa Oa (芭比娃娃).

芭比娃娃: ba bi oa oa: Barbie (còn nhỏ ai có coi thì sẽ biết nên không giải thích)

Lại nghe được Sở Mộ Thành trách nói: "Mộ Thành, không cho phép nói lung tung! Từ hôm nay trở đi, Tiểu Ngu chính là một phần tử của nhà chúng ta, em gái của con, biết chưa? Sau này, không được khi dễ con bé!"

Sở Mộ Thành hừ một tiếng.

"Em gái của con chỉ có một, đó chính là Sở Mộ San. Cô ta.....tính là gì?"

.....

Đột nhiên, xe chột phanh lại, theo quán tính, thân thể của An Tiểu Ngu nghiêng về phía trước, lại bị dây an toàn kéo lại, hung hăng đập vào trên ghế dựa.

Ngay sau đó, cảm của cô bị người gắt gao nắm, ngẩng đầu đối mặt với con người băng lãnh của Sở Mộ Thành.

"An Tiểu Ngu, có phải còn đang nhớ Tần Tử Kiều hay không? Đừng nằm mơ nữa, Tần Tử Kiều.....Rất nhanh thôi thì phải đính hôn rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tôi, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Có đôi lúc.....Tôi thật sự muốn bóp chết cô !

An Tiểu Ngu hất tay của Sở Mộ Thành ra, "Tôi biết anh Tần Tử Kiều phải đính hôn rồi, cho nên, anh không cần phải nhắc tôi!"

Sở Mộ Thành hừ một tiếng, thế nhưng ánh mắt như trước khóa ở trên mặt của An Tiểu Ngu, giống như là muốn từ trong ánh mắt của cô nhìn ra sơ hở gì vậy, ngay sau đó, anh xoay người sang chỗ khác.

"An Tiểu Ngu, tôi cảnh cáo cô, sau này không được nhớ đến Tần Tử Kiều nữa. Còn có, càng không được làm chuyện vượt quá khuôn phép, Sở gia chúng tôi.....không muốn mất mặt vì người như vậy!"

Khẩu khí của Sở Mộ Thành có chút ác liệt, thậm chí mang theo một chút cường ép.

An Tiểu Ngu không có để ý anh.

"An Tiểu Ngu, cô có nghe thấy không."

"Yên tâm, tôi sẽ không nhớ đến Tần Tử Kiều."

Cô sẽ đem Tần Tử Kiều đặt ở trong lòng. Cho dù là anh đính hôn cũng được, kết hôn cũng được, chỉ cần anh hạnh phúc, mặc kệ trong lòng cô có bao nhiêu đau đớn.....Cô đều sẽ chân thành mà chúc phúc anh!

"Hừ, cái này vẫn còn tạm được. Cho dù cái tên Tần Tử Kiều kia đối với cô tốt hơn nữa, nhưng là dựa vào gia thế của Tần gia, làm sao có thể nhìn trộm người như cô....."

Sở Mộ Thành còn không biết chết liên tiếp bỏ dao, đâm đến đáy lòng An Tiểu Ngu đau.

"Đúng a, Tàn gia căn bản thì không có khả năng tiếp nhận người như tôi, huống hồ, tôi chỉ là một đứa con ghẻ mà thôi, chỉ là dính một chút ánh sáng của Sở gia các người, mới không còn lưu lạc đầu đường, cũng là bởi vì Sở gia các người, tôi mới có thể có cuộc sống như hiện nay. Tôi nên hiểu được cảm ơn ân tình của các người, không phải sao?"

An Tiểu Ngu vừa thốt lên xong, sắc mặt của Sở Mộ Thành bỗng nhiên trở nên khó coi, xe thắng gấp.

"Sở Mộ Thành, anh lại nổi điên gì vậy? Nơi này là đường cao tốc!"

Sắc mặt của Sở Mộ Thành tối tăm, giống như là lúc bão táp đến gần, anh siết chặt nắm tay, nhìn mặt của An Tiểu Ngu, hung hăng nói: "An Tiểu Ngu, có biết không, có đôi lúc.....Tôi thật sự rất muốn bóp chết cô!"

"Đúng a đúng a, từ nhỏ đến lớn, nếu không phải là nhận được Sở thiếu gia ban ân, tôi An Tiểu Ngu đã không biết chết bao nhiêu lần rồi!"

Lúc này, tâm trạng của An Tiểu Ngu rất kém, thực sự rất kém, cô vốn là một mực nhẫn nhịn, nhưng là cô cũng là người có tính khí có được hay không?

Vừa mới trở về, Sở Mộ Thành lại đối xử với cô như vậy!

Nhìn xem, đây chính là người nhà.....của cô.

Theo như trong tiếng hoa thì sẽ ghi như vậy: Nhìn xem, đây chính là của cô.....người nhà.

Có lẽ, trong lòng bọn họ, cô chỉ là một người ngoài! Căn bản là không quan trọng!

"Sở thiếu gia, tôi còn trẻ, cũng không muốn ở trên xa lộ đột nhiên bị tai họa bất ngờ. Cho nên, làm phiền ngài nhanh lái xe."

"Sao vậy, có thể cùng bản thiếu gia chết cùng một chỗ, cô còn cảm thấy chưa đủ vinh hạnh?"

"Chết từ tế không bằng sống nhờ, cuộc đời của tôi còn rất dài, tương lai một mảnh tốt đẹp, nếu như Sở thiếu gia muốn chết, làm ơn tìm những người khác làm đệm lưng, tôi An Tiểu Ngu không phụng bồi."

"Ha ha, An Tiểu Ngu, mấy năm không gặp.....Cô trở nên miệng lưỡi bén nhọn rồi!"

"Cảm ơn. Người cuối cùng cũng phải ra ngoài xã hội, mới có thể có thêm chút iến thức." An Tiểu Ngu hừ một tiếng, "Tôi biết anh nhìn tôi không thuận mắt, nếu như anh không lái xe, vậy thì tôi xuống xe là được!"

Nói rồi, An Tiểu Ngu sắp muốn mở cửa, nhưng là Sở Mộ Thành phủ lên ngăn cản, hung hăng đạp chân ga, xe vèo một cái bay ra ngoài.

An Tiểu Ngu biết, lần này cô triệt để chọc giận Sở Mộ Thành, bởi vì anh hiện tại quả thực như là điên rồi vậy, tốc độ xe đi khiến cô kinh hồn bạt vía.

Cuối cùng, lúc xe đến được Sở gia, An Tiểu Ngu xuống xe chuyện đầu tiên chính là thẳng đến toilet, nôn đến choáng váng.

Cửa phòng rửa tay bên ngoài, Sở Mộ Thành nhân nhả đứng ở nơi đó, lạnh lùng nói: "Đáng đời!"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Con thích tên của con

Đợi đến lúc An Tiểu Ngu sửa sang xong rồi muốn đi ra ngoài, Sở Mộ Thành còn đứng ở bên ngoài phòng toilet, lưng dựa vào khung cửa, một chân nâng lên, giẫm ở trên khung cửa bên kia, chặn đường đi của cô.

"Anh muốn làm gì?"

Sở Mộ Thành khoé môi khẽ nhếch lên, "Không muốn làm gì cả. Chính là muốn nhìn dáng vẻ chật vật của cô một chút."

An Tiểu Ngu có chút bất đắc dĩ, cái tên này dọc đường dày vò cô còn chưa đủ sao? Còn có thể yên tĩnh một chút hay không?

"Hiện tại nhìn thấy rồi, không biết Sở thiếu gia có hài lòng hay không?"

"Ân hừ, miễn cưỡng được thông qua thôi! Nhớ kỹ, không được lại chọc tôi tức giận nữa, nếu không....."

Câu nói kế tiếp, Sở Mộ Thành không có nói ra, nhưng là ánh mắt sắc bén, rất rõ ràng là đang cảnh cáo cô.

An Tiểu Ngu hừ một tiếng.

Cô trước giờ không có nghĩ đến chọc giận anh, nhưng là từ nhỏ đến lớn, anh vẫn luôn nhìn cô không thuận mắt, các loại bới móc, thay đổi phương pháp mà giày vò cô, pháng phất dày vò cô là thú vui lớn nhất trong cuộc đời của anh vậy.

Mấy năm này du học, cô rất cực tránh được anh, khó có được thời gian sống mấy năm thanh tĩnh. Hiện tại, cô vừa trở về, tựa hồ.....Thiên hạ này lại không thái bình rồi.

"Tiểu Ngu, con ở đâu?"

Lúc này, giọng nói của Tô Lâm Tuyết từ cửa phòng khách truyền đến.

Sở Mộ Thành nhíu chân mày lại, rất cực thu hồi chân, An Tiểu Ngu mới có thể từ toilet đi ra.

Vừa mới đi hai bước, Sở Mộ Thành liền kéo lại cổ tay của cô, thấp giọng nói: "An Tiểu Ngu, cô nhớ kỹ cho tôi, ở Sở gia, cô bắt buộc phải tuân thủ quy tắc của Sở gia!"

Quy tắc của Sở gia sao?

Hoặc là, cô nên sớm một chút từ nơi này dọn ra ngoài.

An Tiểu Ngu hất tay của Sở Mộ Thành ra, mới vừa đi tới phòng khách, Tô Lâm Tuyết bước nhanh về phía trước, cầm tay của cô.

"Nhanh để mẹ nhìn, nhìn xem, mấy năm nay, con gầy đi không ít!"

An Tiểu Ngu kéo môi cười cười, không có lên tiếng.

Đang lúc Tô Lâm Tuyết ôm cô vào lòng, An Tiểu Ngu cũng đã nhìn thấy Sở Dật Hồng đứng ở trong phòng khách, ông đứng ở nơi đó, sắc mặt ôn hòa.

"Tiểu Ngu, đã về rồi!"

An Tiểu Ngu gật đầu, hướng với ông cười.

"Uh, con về rồi."

Đúng vậy, sau khi xa cách bốn năm, cô lại quay về Sở gia. Nhưng là rất nhanh, cô sẽ dọn ra ngoài.

.....

Không bao lâu, Sở Mộ San cũng quay về rồi, lúc nhìn thấy An Tiểu Ngu cũng không có quá nhiều nhiệt tình.

"Chị quay về rồi!"

Sau khi chào hỏi một câu đơn giản, cô liền không hề cùng An Tiểu Ngu nói hơn một câu.

An Tiểu Ngu sớm đã thành thói quen, cho nên cô cũng không có để ý.

Lúc bữa trưa hôm nay, Sở Dật Hồng nói: "Đến, chúng ta cùng nhau nâng ly, hoan nghênh Tiểu Ngu về nhà!"

Tất cả mọi người giơ ly rượu lên, mà Sở Mộ Thành lại không hề động một chút nào.

Thẳng đến Sở Dật Hồng hướng anh quăng đi ánh mắt nhắc nhở, Sở Mộ Thành lúc này mới lười biếng giơ ly rượu lên, "An Tiểu Ngu, hoan nghênh về nhà!"

Từ "An" kia, Sở Mộ Thành phát âm rất nặng, tựa hồ là đang cố ý nhấn mạnh.

Mà trong nháy mắt đó, sóng lưng của An Tiểu Ngu cứng đờ.

Đúng vậy, Tô Tô Tuyết Lâm theo bọn họ.....Mới là người một nhà. Mà cô, chẳng qua chỉ là người ngoài.

Cô nhớ đến một màn kia của năm đó.

Ngày đó, cũng là ở trên bàn cơm, Tô Lâm Tuyết đề nghị nói, để cô đổi họ, từ này bỏ họ "An", đổi thành họ "Sở".

Sở Dật Hồng gật đầu một cái đồng ý, nhưng là Sở Mộ Thành lại đứng lên.

Thiếu niên tuân tú của mười một mười hai tuổi kia, con người lãnh trầm, đôi môi thật mỏng mơn, chậm rãi nói: "Cô ta, dựa vào gì? Con không đồng ý!"

Ánh mắt của thiếu niên gắt gao nhìn An Tiểu Ngu, sắc bén như đao.

"Này, cô xác định.....Cô muốn đổi họ Sở sao?"

An Tiểu Ngu chậm rãi ngược mắt, hai mắt nhìn nhau, cô trầm mặc một lúc, quay đầu nhìn về Sở Dật Hồng, nhẹ giọng nói: "Chú Sở, con thích tên của con!"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cô là muốn nguyên rửa tội sớm chết sao ?

An Tiểu Ngu biết Sở Mộ Thành không thích mình, cho như là đổi họ rồi, anh vẫn sẽ không tiếp nhận cô, cho nên, cô vì sao phải đi làm chuyện trái lương tâm chứ?

Mặc dù tuổi còn nhỏ, thế nhưng cô cũng có sự kiên trì của cô, cô cũng có tự tôn và kiêu ngạo của cô.

"Được thôi, Tiểu Ngu, chú tôn trọng quyết định của con."

Lúc đó, sắc mặt của Sở Dật Hồng bình tĩnh, hướng về phía An Tiểu Ngu cười cười, tựa hồ là đang an ủi cô, ngược lại Tô Lâm Tuyết.....Sắc mặt rất là khó coi.

Ngày đó, cô ở lại Sở gia. Sở gia đã sớm chuẩn bị xong gian phòng cho cô, ấm áp dễ chịu lại đẹp đẽ, giống như là căn phòng của công chúa. Nhưng là cô lại cảm thấy giống như nằm mơ vậy,.....Không chân thật tí nào.

Tối hôm đó, Tô Lâm Tuyết đi tới trước mặt cô, khiển trách cô một phen, cũng bởi vì cô kiên trì không có đổi họ. Đợi đến sau khi Tô Lâm Tuyết ra ngoài, An Tiểu Ngu ôm món đồ chơi gấu con của mình khóc thật lâu.

Cô nhớ nhà.....Nhớ ba.....Nhưng là ba cũng sẽ không quay lại nữa.

Ba của cô An Chí Vũ là cảnh sát, công việc hàng ngày đều rất bận, thế nhưng mỗi lần về đến nhà, đều sẽ ôm cô, dỗ cô chơi, cùng cô chơi trò chơi, còn có thể kể chuyện xưa cho cô nghe.

Nhưng là ở trong trí nhớ của cô, mẹ luôn là cùng ba cãi nhau, chê ông bận, chê ông tiền lương quá ít, chê ông không có thời gian chăm sóc cái nhà này.

Sau đó nữa, Tô Lâm Tuyết cùng An Chí Vũ ly hôn, rời khỏi cái nhà này, cũng.....Từ bỏ cô.

Lúc Tô Lâm Tuyết đi, cô khóc nói: "Mẹ đừng có đi, Tiểu Ngu sẽ ngoan ngoãn nghe lời!"

Thế nhưng, Tô Lâm Tuyết vẫn là cũng không quay đầu mà rời khỏi.

Năm đó, An Tiểu Ngu bốn tuổi.

Nhưng là, cô tuyệt đối không ngờ rằng, sau đó, ba vào một lần trong hành động truy bắt hy sinh, năm đó, cô vừa mới chín tuổi. Cũng chính là lúc sau khi An Chí Vũ hi sinh, Tô Lâm Tuyết bỗng nhiên xuất hiện, sau đó đưa cô mang đến Sở gia.

Nhưng mà đối với An Tiểu Ngu mà nói, mẹ là xa lạ, Sở gia là xa lạ, tất cả.....Đều là xa lạ.

Sở Mộ Thành lớn hơn cô hai tuổi, cô phải kêu Sở Mộ Thành là anh trai.

Mà Sở Mộ San so với cô nhỏ hơn ba tháng, cho nên.....Cô có thêm một em gái.

Nhưng mà, thái độ của Sở Mộ Thành đối với cô rất ác liệt, khiến cô ở Sở gia như giẫm băng mỏng (如履薄冰).

如履薄冰: như giẫm băng mỏng: ý là giống như đi ở trên miếng băng mỏng vậy. Ví dụ là làm việc cực kỳ cẩn thận, còn có cảnh giác.

Tối hôm đó, cô khóc rất lâu. Sáng ngày thứ hai lúc tỉnh lại, phát hiện gấu con của mình không thấy. Đó là lúc năm đó sinh nhật cô năm tuổi, ba tặng quà cho cô.

An Tiểu Ngu khắp nơi đi tìm, cuối cùng ở thùng rác tìm được gấu con kia. Cô đem gấu con bẩn thỉu kia ôm vào trong ngực, khóc rất lâu.

Chỉ là, bên tai lại truyền đến giọng nói giễu cợt.

"Vì một con gấu khóc thành như vậy, thật mắt mắt!"

Cô ngước mắt, bên trong đôi mắt chứa đựng nước mắt, ánh mắt kiên định.

"Đây là.....Ba tôi tặng tôi!"

Hai từ "ba ba", An Tiểu Ngu nói rất lớn tiếng, cô sau khi nói xong, ôm gấu con trở lại căn phòng của mình, nhưng không biết, Sở Mộ Thành đứng ở sau lưng cô con người phát lạnh.

.....

An Tiểu Ngu đắm chìm trong ký ức, thẳng đến Tô Lâm Tuyết gọi tên của cô, cô mới hồi phục tinh thần lại.

"Xin lỗi, con có chút mệt mỏi, con muốn về phòng nghỉ ngơi."

"Không sao, Tiểu Ngu, nếu là mệt mỏi, trở về phòng nghỉ ngơi đi!"

Người nói chuyện là Sở Dật Hồng.

An Tiểu Ngu gật đầu, trở lại căn phòng của mình.

.....

Mở rương hành lý ra, cô lại thấy được âu phục còn có áo sơ mi trắng được ủi gọn gàng kia, trong đầu lóe lên gương mặt của Thẩm Ngự Phong.

Cô đã trở về nước, Thẩm Ngự Phong.....Hiện tại thế nào rồi?

An Tiểu Ngu cầm điện thoại, lục lọi trong danh bạ điện thoại, tìm được số của Thẩm Ngự Phong, cô bất giác phát hiện, chuỗi chữ số này không biết từ lúc nào, đã nhớ kỹ trong lòng rồi.

Gọi? Hay là không gọi? Nếu như lại như lần trước tắt máy vậy thì làm sao đây?

Thôi đi, vẫn là không gọi thôi! Không có tin tức.....Chính là tin tức tốt, không phải sao?

Đúng lúc này, điện thoại đột nhiên vang lên, cô lại càng hoảng sợ, vừa xem điện thoại báo biểu hiện, vậy mà là-----Ôn thần!!!!

An Tiểu Ngu trong nháy mắt tròn tròn mắt!

Anh anh anh.....Anh vậy mà gọi đến?

An Tiểu Ngu rất nhanh nhấn nghe điện thoại, gấp giọng hỏi: "Này, Thẩm Ngự Phong, thật là anh sao? Anh còn sống?"

Giọng nói trầm thấp mang theo ý cười nhàn nhạt truyền đến.

"Sao vậy, An Tiểu Ngu, cô là muốn nguyên rủa tôi chết sớm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Ngoan, đợi tôi !

"Ngạch.....Tôi không phải có ý đó!"

An Tiểu Ngu vội vàng giải thích.

Thật ra, trong nháy mắt đó nghe được giọng nói của anh, trong lòng bỗng nhiên buông lỏng không ít. Cô vừa mới còn nghĩ có cần gọi điện thoại cho anh hay không, không nghĩ tới anh vậy mà gọi tới, đây coi như là thần giao cách cảm sao?

"Cô về nước rồi?"

"Anh sao biết vậy?"

An Tiểu Ngu có chút giật mình, lẽ nào cái tên kia có thiên lý nhãn hay sao?

"Tôi hiện tại đang ở ngoài cửa nhà trọ của người nào đó đã từng ở, nhưng là cửa lớn đóng chặt, người nào đó chuồn mất! Tốt xấu cũng xem như là quen biết một trận, trước khi đi thậm chí ngay cả một tiếng chào hỏi cũng không nói?"

An Tiểu Ngu nuốt chút nữa bị lời của anh nghệt thờ.

"Tôi gọi qua a, nhưng là điện thoại của anh tắt máy! Bất quá quần áo của anh, tôi lúc sắp xếp hành lý đã đem về rồi. Nếu không anh đem địa chỉ nói cho tôi biết, tôi gửi qua đó cho anh!"

Bên kia, Thẩm Ngự Phong trầm mặc một chút, yếu ớt nói: "Không cần, lần sau lúc gặp mặt cô trả lại cho tôi đi!"

An Tiểu Ngu nhủ chân mày lại, lần gặp mặt? Cô ở trong nước, anh ở nước ngoài, bọn họ lần sau gặp lại còn không biết ngày tháng năm nào a!

"Tôi sau này có thể sẽ không đi nước M! Cho nên....."

"Không sao, chúng ta rất nhanh thì sẽ gặp mặt lại!" Thẩm Ngự Phong nói một cách đầy ý vị sâu xa nói, "Ngoan, đợi tôi!"

Không đợi An Tiểu Ngu phản ứng lại, Thẩm Ngự Phong đã cúp điện thoại.

An Tiểu Ngu cầm điện thoại, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Anh ngay cả cô sống ở nơi nào cũng không biết, còn nói cái gì rất nhanh thì sẽ gặp lại!

Thật là một tên khó hiểu!

An Tiểu Ngu mới vừa đem điện thoại bỏ xuống, lại có một điện thoại gọi đến.

Là Tần Tử Kiều.

"A lô, anh Tử Kiều, làm sao rồi?"

"Tiểu Ngu, tất cả vẫn tốt chứ? Sở Mộ Thành.....Có làm khó em không?"

Trong giọng nói của Tần Tử Kiều lộ ra vẻ lo lắng.

An Tiểu Ngu cười cười.

"Yên tâm đi, em cũng không phải là đứa bé khi còn bé bị ủy khuất chỉ biết khóc nhè kia!"

Hiện tại, cô có năng lực có thể tự bảo vệ mình!

"Vậy là tốt!"

Cùng Tần Tử Kiều hàn huyên vài câu, An Tiểu Ngu cúp điện thoại, trong lòng vẫn là ảm áp. Cô đem điện thoại ném qua một bên, nằm ở trên giường bắt đầu ngủ.

.....

Lần ngủ này, An Tiểu Ngu ngủ thật lâu, đợi đến lúc cô tỉnh lại, đã là đêm khuya.

Bụng có chút đói, thế nhưng trên người lại mềm nhũn không có sức lực. Có lẽ, cô nên xuống lầu đi phòng bếp tìm chút đồ ăn.

Cô nhẹ nhàng xuống lầu, không muốn đánh thức người khác, không nghĩ tới vừa mới đến phòng bếp, lại nhìn thấy đèn sáng rõ, Sở Mộ Thành đang ngồi ở trước quầy bar, trong tay cầm một ly rượu đỏ.

An Tiểu Ngu đứng ở cửa, có chút chần chờ, không biết là nên đi vào hay là lui ra ngoài.

Mà Sở Mộ Thành thì sớm nghe thấy tiếng động, ngẩng đầu lên, ánh mắt rơi vào trên mặt của cô, trên mặt lộ ra vẻ cười như không cười.

"Sao vậy, không dám vào? Hay là nói.....Cô sợ tôi?"

Phép khách tướng của Sở Mộ Thành rất dùng được, An Tiểu Ngu liếc anh một cái, trực tiếp đi vào phòng bếp. Cô từ trong tủ lạnh lấy ra một hộp sữa chua, lại lấy ra một khối bánh ga-tô.

Sau khi đóng cửa tủ lạnh, cô mới vừa quay người lại, bả vai lại bị người nghiêm khắc đẩy, sau lưng của cô đụng vào trên tủ lạnh, bánh ga tô trên tay

không có cảm chắc, lạch cạch một cái rơi xuống đất.

Ngước mắt, đối mặt với đôi mắt rét lạnh của Sở Mộ Thành, anh cách cô rất gần, hô hấp cũng có thể nghe thấy.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Buông tay, đừng ép tôi đánh anh !

An Tiểu Ngu có thể ngửi được mùi rượu trên người Sở Mộ Thành, cô không khỏi nhú chân mày lại.

"Sở Mộ Thành, anh lại nổi điên gì vậy?"

Hôm nay trên đường trở về bãi míc còn chưa đủ, buổi tối còn muốn dầy vò?

Cô chỉ là muốn an tĩnh ăn một chút gì cũng không được sao?

An Tiểu Ngu đưa tay, muốn đẩy Sở Mộ Thành ra, nhưng là vô dụng.

"Buông tay, đừng ép tôi phải đánh anh!"

Chỉ là, Sở Mộ Thành vẫn như cũ không nhúc nhích, anh cứ như vậy nhìn An Tiểu Ngu, đôi mắt híp lại.

Động thủ sao? Anh ngược lại muốn nhìn cô là dùng cách thức gì đánh!

Bốn năm không gặp, cô thực sự.....Thay đổi rất nhiều.

Cô bây giờ, so với khi còn bé càng xinh đẹp hơn.

Nếu như nói khi đó cô chỉ là một khối ngọc thô chưa mài dũa, như vậy cô của hiện tại.....Đã đẹp đến khiến người kinh hãi. Thời gian bốn năm, làm hao mòn tính trẻ con trên người cô, nhưng vì vậy cô càng tăng thêm một phần thành thực cùng ưu nhã.

Càng quan trọng hơn là, cô không còn là tiểu nha đầu trước kia bị anh khi dễ mà không lên tiếng, cô trở nên càng thêm tự tin, càng thêm hoạt bát, càng thêm linh động, đối với anh cũng càng thêm.....Xa cách.

Anh biết, cô ra nước ngoài du học mấy năm nay vẫn không trở về nhà, một phần nguyên nhân rất lớn đều ở anh, cô là đang cố ý trốn tránh anh.

Nhưng là, An Tiểu Ngu, trốn được mừng một, tránh không khỏi mười lăm! Cô cuối cùng..... Vẫn là về lại cái nhà này!

Sở Mộ Thành nhẹ nhàng mà cười, một khác kia, nụ cười của anh giống như nắng chiều tê liệt, mang theo mùi âm mưu, đang lúc anh cúi đầu tập kích cánh môi của An Tiểu Ngu, An Tiểu Ngu không chậm trễ chút nào mà tránh thoát, sau đó nhấc chân, đầu gối hung hăng hướng lên đỉnh đầu.

Sở Mộ Thành không kịp đề phòng, theo bản năng né tránh, nhưng vẫn là bị đụng vào cái bụng.

Trên mặt của anh trong nháy mắt hiện lên vẻ tức giận.

"An Tiểu Ngu, cô vậy mà dám....."

"Vậy mà dám động thủ với anh có phải không? Ông nội đã nói, người không phạm ta ta không phạm người, người nếu phạm ta ta tất phạm người. Đây cũng là thái độ của tôi."

An Tiểu Ngu nhìn anh, trên mặt cũng hoàn toàn là vẻ lạnh lẽo, cô cười lạnh một tiếng, cúi người xuống nhặt bánh ga-tô trên đất lên.

"Đáng tiếc, bánh ga-tô ngon như vậy....."

Sở Mộ Thành nhìn cô, nhìn vẻ mặt cô lạnh như băng, đôi mắt đen tối.

"Sở Mộ Thành, uống say rồi thì sớm trở về phòng nghỉ ngơi, đừng ở chỗ này mượn rượu làm càn."

Đêm hôm khuya khoác bỗng nhiên gặp phải anh, An Tiểu Ngu cũng không còn khẩu vị, đem bánh ga-tô ném vào thùng rác, xoay người rời khỏi phòng bếp.

Một khác kia khi lên lầu, trong đầu bỗng nhiên lóe lên hình dáng Thẩm Ngự Phong.

Nghĩ lúc đó, cô uống say, Thẩm Ngự Phong cũng không có đối với cô làm gì, hiện tại xem ra.....Thẩm Ngự Phong thật đúng là đủ đàn ông!

Quả nhiên là không có so sánh thì không có tổn hại a!

.....

Sở Mộ Thành nhìn bóng lưng của An Tiểu Ngu, trên mặt âm lãnh kia đột nhiên lộ ra nụ cười.

Anh giờ tay lên nhìn cô tay một chút, nơi đó có một vết sẹo, giờ khắc này phảng phất mơ hồ cảm giác đau đớn.

Thú vị, con thỏ ngoan ngoãn trở thành mèo rừng nhỏ!

Đây mới là cô thật sự! Có lẽ, anh trước đây thật là coi thường cô rồi!

Không rõ, trong lòng của anh tràn đầy chờ mong!

An Tiểu Ngu, muốn cùng tôi đấu! Đến tận cùng là ai thắng ai, chúng ta hãy chờ xem!

.....

Hai ngày điều hòa qua đi, An Tiểu Ngu cảm giác đã khá hơn nhiều.

Hôm nay ở trên bàn cơm, Sở Dật Hồng lên tiếng.

"Tiểu Ngu, nếu con đã trở về rồi, vậy thì đến tổng bộ tập đoàn Hồng An làm việc đi!"

Tập đoàn Hồng An của Sở thị liên quan đến phòng địa sản, tài chính các loại ngành nghề, Sở Dật Hồng kêu An Tiểu Ngu đến tổng bộ tập đoàn Hồng An làm việc, cũng đầy đủ biểu lộ sự quan tâm của ông đối với An Tiểu Ngu, đương nhiên.....Cũng là đối với tình yêu của bà Tô Lâm Tuyết.

Tô Lâm Tuyết trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, nhưng không có lên tiếng.

"Ba!" Sở Mộ San lên tiếng, "Thủ lĩnh nhà thiết kế của tập đoàn Hồng An, có một mình con là đủ rồi!"

Sở Mộ San nói xong, cầm lấy khăn giấy ưu nhã lau mép một cái, ánh mắt ung dung rơi ở trên người An Tiểu Ngu, lộ ra một vẻ khiêu khích.

"Chị, chị nói có đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Đây là tiết tấu muốn trình diễn phim kinh dị sao ?

An Tiểu Ngu nở nụ cười, cô cầm nước trái cây trên trước mặt, ung dung uống một ngụm.

"Mộ San, sự lo lắng của em là dư thừa rồi. Con trước khi về nước, đã cùng tập đoàn Quốc Hách ký hợp đồng. Thứ hai tuần sau chính thức báo danh."

Không riêng gì Sở Mộ San sững sờ, mỗi một người tại chỗ đều kinh ngạc không gì sánh được.

Tập đoàn Quốc Hách là một con ngựa ô mấy năm gần đây giới kiến trúc tuôn ra, tuy nói sáng lập không lâu, nhưng là lại làm đến phong sinh thủy khởi, cũng không thể khinh thường. Thông báo tiêu chuẩn tuyển người của tập đoàn Quốc Hách cũng là tương đối hà khắc, An Tiểu Ngu nhanh như vậy liền cùng tập đoàn Quốc Hách ký hợp đồng, hơn nữa toàn bộ đều là dựa vào mình, thật đúng là khiến người ta nhìn với cặp mắt khác xưa.

An Tiểu Ngu tự động lờ đi ánh mắt kinh ngạc của mọi người, "Còn có, nơi làm việc của con cách nhà khá xa. Vì đi làm thuận tiện, con muốn đến lúc đó dọn ra ngoài ở!"

.....

Hơn nửa tháng sau đó.

Thời gian nghỉ trưa.

Trong phòng làm việc thiết kế của tập đoàn Quốc Hách, An Tiểu Ngu tay trái chống cằm, tay phải cầm bút vẽ bản đồ ở trên bức vẽ thiết kế phác họa vẽ.

Bên kia, một đám con gái ôm tập chí giải trí mới nhất, vây quanh cùng nhau lủi rủ thảo luận.

"Phong thiếu thật sự rất đẹp trai a!" Cố Tiểu Bắc cảm khái không thôi.

"Đúng vậy đúng vậy." Úc Từ Mạch của công trình thiết kế cũng phụ họa theo, vẻ mặt sùng bái, "Nếu là có cơ hội có thể nhìn thấy anh, muốn tôi làm gì cũng được!"

"Một đám hoa si!" Lăng Trạch Nam một bên hừ một tiếng, "Người đàn ông như vậy, chính là không có một bộ túi da, nếu không phải là gia đình giàu có, anh ta sao có thể có thành tựu hiển hách như thế? Nói trắng ra là, ngậm chìa khóa vàng ra đời, tôi thiếu so với người khác không có phần đầu hai mươi năm"

"Anh đây là không ăn được bò đào thì nói bò đào chua."

"Đúng vậy, anh đây là bôi nhọ trần trụi!"

Ngay cả Mạc Thiên Thiên bình thường an tĩnh nhất cũng gia nhập vào.

"Phong thiếu đó là dựa vào bản lĩnh thật sự nói chuyện, tuy nói tập đoàn Tinh Tế là tổ tông Thẩm gia truyền lại, nhưng là đến trên tay Phong thiếu, không qua ba năm, cũng đã mở rộng trở thành tập đoàn lớn xuyên quốc gia. Đây nói rõ điều gì? Phong thiếu tuyệt đối là một nhân tài! Người ta là có bản lĩnh thật sự đấy!"

Lúc này, hai chân Hứa Gia Huy hướng cái bàn trên đùi vừa bước, ngồi ghé trực tiếp trượt đến bên cạnh Lăng Trạch Nam, vỗ vỗ bả vai của Lăng Trạch Nam, "Anh em, tôi rất đồng tình anh a!"

Tư vị bị một đám con gái vây quanh.....Không dễ chịu a!

Cố Tiểu Bắc thờ dãi một hơi, u oán nói: "Người đàn ông như Phong thiếu, quả thực chính là tình nhân trong mộng của tất cả phụ nữ, bất kể là bề ngoài hay là quyền thế địa vị.....Đều có thể nói là hoàn mỹ!"

"Đúng vậy đúng vậy, nói đến cái này.....Tôi ngược lại có chút tò mò. Phong thiếu những năm gần đây, bên người vậy mà lại không có phụ nữ nào! Thanh tâm quả dục này.....Quả thực giống như là hòa thượng! Cũng quá không bình thường rồi!"

"Có cái gì không bình thường, Phong thiếu đó gọi là giữ mình trong sạch, cũng không giống như con nhà giàu nào đó, thay bạn gái như thay quần áo vậy."

"Không chừng là công tác bí mật của Phong thiếu làm rất tốt, không hy vọng nửa kia của mình lộ ở trước mặt truyền thông, nếu không.....truyền ra ngoài, những ngày tháng sau này làm sao qua?"

Mọi người nói khí thế ngất trời, đột nhiên phát hiện An Tiểu Ngu còn vui ở bên trong góc của mình vẽ.

"An Tiểu Ngu, bây giờ là thời gian nghỉ ngơi, làm ơn cô đem bản thiết kế ném qua một bên có được hay không?"

An Tiểu Ngu để bút xuống, hướng các cô cười cười.

"Các người nói Phong thiếu, tôi cũng không biết là người nào có được hay không? Cho nên, tôi nơi nào chen vào nói được?"

"Cô vẫn luôn ở nước ngoài du học, không biết Phong thiếu là ai cũng không gì là lạ! Ân, cho cô nhìn một cái!"

Cố Tiểu Bắc đi tới, đem tập chí đặt ở trước mặt cô.

"Người đàn ông này, đẹp trai đến ngây người a!"

An Tiểu Ngu đang uống nước, nhìn Cố Tiểu Bắc hoa si như vậy, cười lắc đầu, sau đó ánh mắt rơi vào trong tập chí, cô kinh ngạc mở to hai mắt, một ngụm nước phun ra ngoài.

CMN, tình huống gì vậy?

Người đàn ông trong tập chí! Phong thiếu trong miệng các cô nói đẹp trai đến có thể mê hoặc người không đèn mạng, lại chính là ôn thần Thẩm Ngự Phong kia!

Đây là tiết tấu muốn trình diễn phim kinh dị sao?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Ôn thần = Đại thần ?

"Ai nha!"

Cố Tiểu Bắc một tay lấy tạp chí kéo đi qua, kiểm tra cẩn thận có hay không bị dính nước, thật giống như quyển tạp chí kia chính là nam thần của cô vậy, sợ bị An Tiểu Ngu phun nước ra làm bẩn.

"An Tiểu Ngu, về mặt này của cô thấy quý là cái ý gì? Chẳng lẽ cô quen biết Phong thiếu?"

An Tiểu Ngu ho khan đến kinh thiên động địa, cô căn bản là không cách nào trả lời câu hỏi của Cố Tiểu Bắc, vội vàng khoát khoát tay.

Quen biết?

Đâu chỉ quen biết!

Cô với anh đã từng cùng nhau xông qua mưa đạn, cừu tử nhất sinh a.....

Cô với anh ngủ trên một cái giường, còn cùng ăn cơm chung.....

Cô mua quần áo cho anh, còn từng nhìn thấy dáng vẻ mỹ nam đi tắm của anh.....

Thậm chí, trong tủ áo của cô, còn có âu phục áo khoác với áo sơ mi của anh.....

Những thứ này, cô có thể nói sao?

Không thể! Đánh chết cũng không thể!

Đây không phải là chuyện kéo tới cừu hận sao?

Nhìn bộ dáng của An Tiểu Ngu vẻ mặt khổ đại cừu thâm, Cố Tiểu Bắc còn tưởng rằng cô là bị sức quyến rũ của Thẩm Ngự Phong thu phục rồi, vì vậy cười nói: "Sao vậy, vừa nhìn dáng vẻ của Phong thiếu, thì cả cô cũng không bình tĩnh, đúng không!"

Bình tĩnh! Cô có thể bình tĩnh được sao?

"Ai, công ty chúng ta từ lúc nào có thể cùng Tinh Tế hợp tác thì tốt rồi, nếu như vậy.....Chúng ta cũng có thể có cơ hội tiếp cận Phong thiếu, ngẫm lại đã cảm thấy rất chờ mong a!"

Bộ dáng của Cố Tiểu Bắc vẻ mặt hoa si.

Hứa Gia Huy lắc đầu, cười chế nhạo nói: "Cùng Phong thiếu tiếp xúc gần gũi sao? Sau đó thì sao? Bị Phong thiếu nhìn trúng, từ nay về sau gả vào nhà giàu có, sống cuộc sống của phu nhân nhà giàu?"

Mặt của Cố Tiểu Bắc đỏ lên, cô cầm lấy cái đệm của sofa lưng ghế ném về phía Hứa Gia Huy, "Ai cần anh nhiều chuyện!"

Trong phòng làm việc truyền đến một mảnh tiếng cười.

Chỉ có An Tiểu Ngu không cười. Cô nếu có thể cười được.....Vậy thì thần thánh rồi!

Ô.....Thì ra tên ôn thần kia lại là đại thần a!

Ôn thần = Đại thần?

An Tiểu Ngu nhìn các chị em của phòng làm việc, thờ dài, trong tay cầm bút trên giấy vẽ vòng tròn.....

Thẩm Ngự Phong.....

Thẩm Ngự Phong.....

Anh đã nói, đợi qua đoạn thời gian thì sẽ cùng cô gặp mặt lại!

"Ngoan, đợi tôi!"

Ba chữ đó, khiến An Tiểu Ngu hồi tưởng lại ngày anh điện thoại cho cô.

Bởi vì giọng nói lúc Thẩm Ngự Phong nói ba chữ kia, quả thực giống như là lời nói giữa người yêu.....Ôn nhu như vậy, quả thực có thể bóp ra nước!

An Tiểu Ngu nghĩ tới đây, run run một cái.

Làm sao có thể!

Người ta là loại tổng giám đốc lớn kiêu ngạo lãnh mị cao lãnh đẹp trai, sao có thể đối với cô loại con gái bình thường không gì thú vị mà có hứng thú?

Ban đầu là ai nói, đối với loại mầm hạt đậu khô khan như cô không có hứng thú?

SO.....Nhất định là cô nghĩ nhiều rồi!

.....

Trước khi tan ca, Tần Từ Kiều có gọi điện đến, nói là cô về nước có hơn nửa tháng rồi, còn chưa có cùng với cô nói chuyện thật tốt, muốn mời cô ăn bữa cơm.

An Tiểu Ngu chần chờ một chút, vẫn là đáp ứng.

Thật ra cô rất muốn hỏi, anh hẹn em ra ăn cơm, bạn gái của anh biết không?

Nhưng là nghĩ lại, Tần Từ Kiều căn bản cũng không biết tâm ý của cô đối với anh. Nhiều năm như vậy, Tần Từ Kiều có lẽ chỉ là đem cô xem thành em gái, cho nên ở Từ Kiều xem ra, chẳng qua là liên hoan bình thường mà thôi, mình cần gì phải làm điều thừa?

Có lẽ, đây cũng là trước khi anh kết hôn, lần cuối cùng hai người ăn cơm riêng.

Nên trân trọng lần này!

Sau khi tan ca, cô trở lại nhà trọ mình thuê, cởi bỏ quần áo làm việc, thay thành một áo váy màu lam nhạt, bên trên in hình vẽ hoa son chi, ngắn gọn lại thoải mái.

Đợi cô chỉnh lý xong xuôi, vừa định đi ra cửa, liền thấy ở cửa có một người đang đứng, ánh mắt sắc bén từ trên người cô đánh giá, lạnh lùng nói: "Cô đây là.....Muốn cùng ai đi hẹn hò?"

(Chương 20 21 22 23 không hiểu sao bên TQ không có, tìm tất cả các trang web cũng không có cho nên sẽ không edit 4 chương đó. Edit từ chương 24 trở đi)

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Oh, thì ra là em gái anh a !

"Tiểu Ngu, làm sao vậy?"

Tần Từ Kiều nhận thấy được vẻ mặt khác thường của An Tiểu Ngu, theo ánh mắt của cô nhìn đi, nhìn thấy Thẩm Ngự Phong ngồi ở bên kia.

Thẩm Ngự Phong chỉ là lẳng lặng mà ngồi ở nơi đó, nhưng lại đủ để hấp dẫn mọi ánh mắt, trở thành tiêu điểm.

Tần Từ Kiều nhú chân mày lại.

Anh biết, vị kia.....Là tổng giám đốc Thẩm Ngự Phong của tập đoàn xuyên quốc gia Tinh Tế, chỉ là, nhân vật như anh ta, vậy mà cũng sẽ xuất hiện ở nơi này?

Thật ra, Tần Từ Kiều với Thẩm Ngự Phong vốn không xem là quá quen thuộc, bắt quá trước kia cũn từng ở nơi nào đó gặp qua, hiện tại bất gặp, tự nhiên muốn tiến lên chào hỏi.

"Thẩm tổng, trùng hợp như vậy, ở chỗ này còn có thể may mắn gặp được anh!"

An Tiểu Ngu triệt để tròn mắt.

Thì ra.....Anh Từ Kiều với tên ôn thần Thẩm Ngự Phong này, vậy mà lại quen biết!

Cô chỉ cảm thấy trước mắt mình là một mảnh tối âm, có chút mơ màng.

Thẩm Ngự Phong lắc lắc rượu đỏ trong ly, đưa lên môi, đầu tiên ngửi vài cái, sau đó mới bắt đầu uống.

"Ân. Vị bên cạnh anh là....."

Thẩm Ngự Phong nhìn qua ưu nhã như vậy, lạnh nhạt như vậy, khóe môi của anh như cũ cười, lại cứ cười như vậy, nhưng lại mang theo vài phần nghiền ngẫm.

An Tiểu Ngu nheo mắt lại.

Thằng nhãi này.....Hiện tại là muốn giả bộ không quen biết cô sao?

Tần Từ Kiều trong lòng có chút nghi hoặc, Thẩm Ngự Phong tiến lên thì hỏi An Tiểu Ngu, điều này tựa hồ có chút.....Quá kỳ quái.

"Cô ấy là An Tiểu Ngu, là em gái từ nhỏ tôi quen biết!"

"Oh, thì ra là em gái anh a!"

Thẩm Ngự Phong âm cuối lên cao, ba chữ "em gái anh a" cố ý kéo âm dài ra.

Tiếng nói rơi xuống, người đàn ông ngồi đối diện anh hì hì một cái bật cười.

"Xin lỗi, nhận không được!"

An Tiểu Ngu nhú mày, nghiêm khắc trừng mắt Thẩm Ngự Phong, trong lòng âm thầm oán thầm nói: "Em gái anh!"

Cái tên này, thật là.....Ôn thần a ôn thần.

Cô cũng biết, gặp được anh tuyệt đối không có chuyện tốt!

Thẩm Ngự Phong tự nhiên không có bỏ qua ánh mắt cầu xin của An Tiểu Ngu hướng anh ném qua, anh khẽ cười một tiếng, nói tiếp: "Bất quá, cô ấy thật đáng yêu!"

Nghe được câu này, An Tiểu Ngu trong nháy mắt sợ ngây người, thằng nhãi này.....Rốt cuộc đang định làm cái gì?

Vừa rồi không phải là đáng về giả bộ không quen biết cô sao? Nhưng là hiện tại, vậy mà lại khen cô đáng đáp đáng yêu!

An Tiểu Ngu có chút đỏ mặt, thế nhưng trực giác nói cho cô biết, Thẩm Ngự Phong cái tên này tuyệt đối còn có chiêu sau.

Vì vậy, cô vội vã tiếp lời, đại ngôn bất tàm (大言不惭) nói: "Cảm ơn Thẩm tổng khen ngợi! Tôi từ nhỏ đến lớn vẫn luôn đáng yêu như vậy! Anh Từ Kiều, anh nói đúng không!"

大言不惭: đại ngôn bất tàm: nói khoác mà không biết ngượng

Nói rồi, An Tiểu Ngu đưa tay ôm lấy cánh tay của Tần Từ Kiều, hơi chút lay động một cái.

Tần Từ Kiều trong nháy mắt hiểu rõ, An Tiểu Ngu.....là muốn rời khỏi!

"Thẩm tổng, vậy tôi đây không quấy rầy! Hai vị từ dừng!"

Nói xong, Tần Từ Kiều mang theo An Tiểu Ngu rời khỏi, nhưng không có phát hiện sau lưng của bọn họ, ánh mắt của Thẩm Ngự Phong trở nên thâm trầm càng thêm tĩnh mịch.

Người đàn ông ngồi đối diện Thẩm Ngự Phong hừ một tiếng.

"Lão đại, sao vậy, mắt hờn rồi hay sao?"

"Mạc Cần Du, ăn cơm của anh đi!"

Thẩm Ngự Phong lạnh lùng liếc mắt nhìn anh.

Chỉ là, Mạc Cần Du đối diện vốn không chịu nể mặt, ngược lại còn chế nhạo anh.

"Ai yo yo, người ta chỉ là quan tâm anh một chút thôi mà! Sao vậy, chắc không phải là nhìn trúng tiểu cô nương người ta rồi chứ! Đây cũng không giống là tác phong của anh a! Bất quá, tôi phát hiện, chữ cuối cùng của tên tiểu cô nương kia với tôi phát âm giống nhau! Đây không phải là nói rõ, tôi với cô ấy rất có duyên phận với nhau! Anh nói, tôi nếu là theo đuổi cô ấy....."

Mạc Cần Du lời còn chưa nói hết, liền thấy thứ sắc bén lóe lên trước mắt.

Anh vội vã quay đầu đi, một con dao sáng long lanh lướt bay qua mặt của anh.

Nguy hiểm thật!

Khuôn mặt đẹp đẽ lấy làm kiêu ngạo kia của anh, xem chút thì hùi ở trong tay của Thẩm Ngự Phong rồi!

Mạc Cẩn Du sợ đến thẳng võ ngực.

Ô ô ô.....Ăn bữa cơm suýt chút nữa thì bị hùi dung a! Lão đại bọn họ có cần phải không có nhân tính như vậy không!

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Cùng Tần Từ Kiều đi ra khỏi cửa lớn nhà hàng Tây, An Tiểu Ngu vội vã lấy tay ra.

Trong nháy mắt đó, Tần Từ Kiều không khỏi cảm giác có chút mất mát.

Đột nhiên, anh nhớ tới một chuyện. Lần đó lúc anh gọi điện thoại cho An Tiểu Ngu, là một người đàn ông nghe, mà giọng nói của người đàn ông đó.....Hình như cùng Thẩm Ngự Phong có chút giống.

Trong nháy mắt, như là có một cây gậy đập vào đầu, khiến anh kinh hãi.

Làm sao có thể? An Tiểu Ngu cùng Thẩm Ngự Phong làm sao có thể quen biết nhau? Chẳng lẽ, là anh nghĩ nhiều rồi?

Trầm mặc một lúc, Tần Từ Kiều bỗng nhiên mở miệng nói: "Tiểu Ngu, em trước khi từ Mỹ trở về, lần đó gọi điện thoại cho anh, vốn là muốn nói cái gì?"

An Tiểu Ngu gãi đầu một cái, như không có việc gì nói: "Oh, lần đó a! Thật ra cũng không có gì. Chỉ là bản thiết kế của em bị người ta lấy trộm, còn lấy được phần thưởng. Trong lòng em có chút khó chịu, muốn tìm người nói chuyện mà thôi. Bất quá, hiện tại đã không sao rồi, dù sao phần thưởng em đã lấy cũng không ít, cho nên không thiếu một cái đó!"

"Chỉ thế thôi?"

Tần Từ Kiều tựa hồ có chút không tin lời của cô.

"Đương nhiên rồi. Nếu không còn thế nào?"

Thang máy đến lầu một, bọn họ một trước một sau đi ra cửa lớn Thương Hạ. Bên ngoài gió mát chầm chậm, An Tiểu Ngu cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều, cất bước xuống thang.

"Tiểu Ngu, em cùng Thẩm Ngự Phong.....quen biết?"

Câu hỏi này khiến An Tiểu Ngu không kịp đề phòng, tâm trạng hốt hoảng, kết quả chân đạp lệch, cả người mất đi cân bằng.

"A!"

Mất nhìn thấy sẽ té xuống, Tần Từ Kiều một tay kéo lại cổ tay của cô, đem cô kéo trở về.

An Tiểu Ngu ngã vào trong lòng của Tần Từ Kiều.

Trong nháy mắt đó, hương thơm nhàn nhạt trên người cô xông vào mũi, Tần Từ Kiều trong đầu một mảnh hỗn loạn.

Cũng không biết là chuyện gì xảy ra, anh tới hôm nay.....Có chút không đúng lắm.

Nhất là lúc nhìn thấy Thẩm Ngự Phong trên ghế, An Tiểu Ngu, tâm trạng của anh xoay chuyển trăm vòng, trong lòng rất không thoải mái. Mà hiện tại, anh thậm chí cảm thấy được An Tiểu Ngu đang chầm chậm rời xa thế giới của anh!

Cảm giác như vậy, rất xa lạ, nhưng lại như là một cây kim, từ từ đâm vào tim anh.

"Anh Từ Kiều, cảm ơn, em không sao rồi!"

An Tiểu Ngu không dấu vết mà đẩy Tần Từ Kiều ra.

Sau này cũng không mang giày cao gót nữa, thực sự là hại người rất nặng a!

"Tử Kiều."

Đột nhiên, có giọng nói ngọt ngào ôn nhu truyền đến.

An Tiểu Ngu theo tiếng nhìn tới, nhìn thấy một phụ nữ tóc dài phát phối đứng ở dưới bậc thang, đôi mắt sáng rắng trắng, màu da trắng nõn, đích thực là một mỹ nhân xuất sắc. Chỉ là, sắc mặt của cô có chút khó coi.

An Tiểu Ngu trong nháy mắt ý thức được, người phụ nữ này là ai.

Không phải chứ, cầu huyết như thế.....Xong rồi xong rồi, một màn vừa rồi tuyệt đối bị hiểu lầm rồi!

"Lê Hinh, em sao lại ở đây?" Tần Tử Kiều cũng có chút kinh ngạc.

"Em cùng bạn bè ở đối diện ăn cơm, vị này là....."

Không đợi Tần Tử Kiều trả lời, An Tiểu Ngu liền tự giới thiệu.

"Chào chị dâu, em là An Tiểu Ngu, mấy ngày trước vừa từ nước Mỹ trở về, anh Tử Kiều mời em ăn cơm, cũng xem như là đón gió tẩy trần! Nghe nói hai người tháng sau sẽ đính hôn, chúc mừng chúc mừng a!"

Một tiếng "chị dâu" này khiến sắc mặt Lê Hinh hòa hoãn không ít.

"Em chính là An Tiểu Ngu?"

"Ân ân, là em là em! Trước kia có một lần gọi điện thoại cho anh Tử Kiều, cũng là chị nghe đấy, vừa rồi em mới nghe giọng nói thì nghe ra là chị. Chị dâu quả nhiên đẹp như trong tưởng tượng của em vậy!"

Nhìn bộ là không thể thiếu a!

Cô cũng không muốn bởi vì chuyện mới vừa phát sinh khiến giữa Tần Tử Kiều cùng Lê Hinh nảy sinh hiểu lầm gì! Như vậy thì tội của cô rất lớn rồi!

Quả nhiên, Lê Hinh rất hưởng thụ, cô tiến lên khoác lên cánh tay của Tần Tử Kiều.

"Chị nghe Tử Kiều nhắc qua em, anh ấy vẫn luôn xem em thành em gái, quan tâm có thừa. Lúc bọn chị đính hôn, em nhất định phải đến a!"

Sau khi hàn huyên vài câu, Lê Hinh còn hỏi có cần đưa cô về nhà không.

An Tiểu Ngu vội vã xua tay.

"Không cần làm phiền, nơi này cách nhà rất gần, em tự mình về là được!"

Đợi đến Tần Tử Kiều cùng Lê Hinh lái xe đi, An Tiểu Ngu mới cúi người xuống xoa xoa cổ chân của mình.

CMN, đau chết rồi!

Quả nhiên gặp phải Thẩm Ngự Phong sẽ không có chuyện tốt!

Cái tên kia, vừa rồi còn làm bộ không biết cô, còn chế nhạo cô.

Hừ! Làm đại thần thì có hay chứ! Tối hôm nay về nhà cô liền đem quần áo của anh ném vào thùng rác!

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Cấn chết anh !

An Tiểu Ngu về đến nhà, chuyện đầu tiên chính là đem quần áo khoác cùng áo sơ mi trong tủ áo lấy ra, muốn ném vào thùng rác, nhưng cuối cùng vẫn từ bỏ.

Cô đem quần áo ném lên giường, chân trần dùng sức giẫm hai cái.

Giẫm chết anh, giẫm chết anh!

Không thể hướng người anh trút giận, hiện tại chỉ có thể đem toàn bộ cơn giận trút lên trên quần áo. Chỉ là, giẫm được hai cái, cổ chân của cô đau đến mức càng lợi hại.

An Tiểu Ngu vô lực nằm ở trên giường, thở dài. Nghĩ tới tình cảnh hôm nay ở nhà hàng Tây vô tình gặp được, thật đúng là.....Ủy khuất a! Thẩm Ngự Phong trêu đùa cô cũng bỏ đi, nhưng người đàn ông đối diện cư nhiên còn cười! Hừ!

Nói thật, cô từng tưởng tượng, lần sau cùng Thẩm Ngự Phong gặp mặt sẽ là đáng vẻ gì, nhưng không nghĩ tới vậy mà lại là như vậy.....Thật là càng nghĩ càng bức mình a!

Chán ghét quá đi! Thẩm Ngự Phong em gái anh!

An Tiểu Ngu làm thế nào cũng ngủ không được, lại đứng lên đi rửa mặt.

Bỏ đi bỏ đi, cùng Thẩm Ngự Phong tức giận căn bản không cần thiết, hà tất lấy sai lầm của người khác trừng phạt chính mình?

Dù sao thời gian còn sớm, đắp cái mặt nạ dưỡng da an ủi một chút thôi!

An Tiểu Ngu đi phòng bếp rửa trái dưa leo, cầm lấy con dao lên chuẩn bị cắt thành miếng mỏng đắp ở trên mặt, mặt nạ dưỡng da màu xanh lục không ô nhiễm thiên nhiên!

Chỉ là, trong lòng vẫn là không thoải mái, cô cầm giận mà cắn dưa leo một cái.

Cắn chết anh! Cắn chết anh!

"Đình đông!"

Chuông cửa bỗng nhiên vang lên.

An Tiểu Ngu sững sốt một chút, đã trễ thế này, sẽ là ai chứ? Chẳng lẽ, lại là Sở Mộ Thành chứ!

Cô mang dép lê đi tới cửa, xuyên thấu qua mắt mèo hướng ra ngoài vừa nhìn, trong nháy mắt tròn to hai mắt.

Thẩm Ngự Phong cái ôn thần này.....Cư nhiên tìm đến nơi này! Tình huống gì đây!

"An Tiểu Ngu, tôi biết cô đang ở nhà!"

Giọng nói thâm trầm xuyên qua cửa truyền đến.

An Tiểu Ngu mở cửa ra một khe nhỏ, nghiêng đầu nhìn anh một cái.

"Anh đẹp trai này, chúng ta quen biết sao? Anh chắc sẽ không là gõ sai cửa chứ!"

Trong miệng của An Tiểu Ngu còn có dưa leo chưa nhai, cho nên nói chuyện còn có chút mơ hồ, bất quá cũng đủ để cho Thẩm Ngự Phong nghe rõ ràng.

Giả không quen biết, ai không biết?

Nói xong, An Tiểu Ngu làm bộ phải đóng cửa, thế nhưng Thẩm Ngự Phong lại giờ lên một chân móc vào cửa.

"Đều cùng nhau ngủ qua rồi, còn không quen biết?"

An Tiểu Ngu trong nháy mắt nổi giận.

"Thẩm Ngự Phong, anh đừng bóp méo sự thật!"

"Oh, chẳng lẽ tôi nói không phải là sự thật? Hay là nói, cô hiểu sai rồi?"

"....."

Đang lúc An Tiểu Ngu chần chừ, Thẩm Ngự Phong kéo cửa ra, đi vào bên trong.

"Này, Thẩm Ngự Phong, tôi cũng không có mời anh đi vào."

An Tiểu Ngu hỏn hển, chắn trước mặt của anh.

Cô đã thay thành váy ngủ, bên trên là một bọt biển bảo bảo rất dễ thương, đang toét miệng cười. Mà lúc này, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô có chút đỏ, nhưng mặt này lại chứa cơn giận trừng anh, đưa hai cánh tay ra chặn đường đi của anh, giống như là một con tôm hùm nhỏ giương nanh múa vuốt.

Chỉ là, ánh mắt của Thẩm Ngự Phong lại theo cánh tay của cô từ từ nhìn xuống, rơi vào trên tay của cô.

Thẩm Ngự Phong đột nhiên nở nụ cười, nụ cười ám muội vậy.

"Ăn ngon không?"

"Cái gì?"

An Tiểu Ngu nháy mắt một cái, lúc này mới phát hiện, ánh mắt của Thẩm Ngự Phong rơi vào trên tay của cô, mà trong tay của cô đang cầm một trái dưa leo xanh lục, mà trên đầu..... Vừa mới bị cắn đi một ngum.

Trong nháy mắt, trong đầu của An Tiểu Ngu oanh một tiếng, khuôn mặt trong nháy mắt đỏ.

A a a.....

Cái quái gì vậy, người đàn ông này có cần phải trực tiếp như vậy không a.....

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tôi, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Tươi mới lại tươi ngon mọng nước, mùi vị chắc không tệ !

An Tiểu Ngu còn chưa nghĩ ra nên tìm được từ ngữ nào để trả lời, Thẩm Ngự Phong lại nói tiếp: "Thoạt nhìn tươi mới lại tươi ngon mọng nước, mùi vị chắc không tệ!"

Vừa dứt lời, anh bỗng nhiên kéo tay của An Tiểu Ngu, đem dưa leo trong tay cô đưa đến bên miệng, một ngum cắn xuống.

"Uh, mùi vị quả nhiên cũng không tệ!"

Thẩm Ngự Phong khẽ mỉm cười, ngay sau đó lại là một ngum.

Hai ngum xuống, dưa leo trong tay của An Tiểu Ngu.....Chỉ còn lại một chút ít.

An Tiểu Ngu triệt để ngu ngơ.

Người đàn ông trước mắt đẹp đến mức không diễn tả được.....Vậy mà lại cướp dưa leo của cô ăn!

Không không không, cái này không phải là quan trọng, cái quan trọng nhất là, dưa leo này là cô đã cắn qua một ngum!

Trời ạ! Cái này há chẳng phải là.....Gián tiếp hôn môi sao?

An Tiểu Ngu đứng tại chỗ, hầu như muốn hóa đá rồi.

Thẩm Ngự Phong nhìn cô, ánh mắt mỉm cười, nói một cách đầy ý vị sâu xa nói: "Sau này cũng đừng dưỡng thói quen xấu cắn dưa leo, hệ số nguy hiểm quá cao rồi!"

An Tiểu Ngu cảm thấy huyết áp của mình trong nháy mắt tăng vọt đến 200 trở lên.

Cô không phải là thiếu nữ vị thành niên, lời nói hiện nay của anh đều đến nước này, cô nếu lại không rõ nữa, thì chỉ số IQ là số âm rồi.

"Thẩm Ngự Phong!"

An Tiểu Ngu nghiêng răng nghiêng lợi, mới vừa muốn nổi đóa, Thẩm Ngự Phong lại nhàn nhã tự tại đi vào phòng bếp.

"Còn có gì ăn không? Tôi đói rồi!"

An Tiểu Ngu tức cười.

Thằng nhãi này là tình huống gì? Chạy đến nhà cô, chính là vì tìm ăn sao?

"Nơi này của tôi lại không phải là tiệm ăn. Lại nói, anh không phải là đã ăn cơm rồi sao?"

"Đồ ăn của nhà hàng đó rất khó ăn!"

"....."

An Tiểu Ngu im lặng.

Làm ơn, đầu bếp của nhà hàng đó cũng đều là số một số hai bản địa, danh tiếng cũng là tương đối không tệ, nhưng anh vậy mà lại vẻ mặt ghét bỏ nói khó ăn?

"Giúp tôi nấu tô mì đi! Lần trước cái kia là được, thêm hai cái trứng!"

An Tiểu Ngu khóc không ra nước mắt.

Thằng nhãi này.....Thật đúng là không coi mình là người ngoài a!

Nhưng là, cô vừa mới dọn tới đây còn không đến vài ngày, tất cả nguyên liệu nấu ăn không có kịp đi mua nhiều.

"Mì ăn liền được không?" Theo bản năng, An Tiểu Ngu thốt ra.

"Ăn!"

Anh ngược lại đáp ứng rất vui vẻ.

An Tiểu Ngu xoay người vào phòng bếp, nhưng là đợi đến lúc bắt đầu nấu mì, bỗng nhiên ý thức được, mình vậy mà lại ngoan ngoãn mà bị Thẩm Ngự Phong xem như nha hoàn sai bảo.

Bỏ đi bỏ đi, thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó.

Bất quá, tôn đại thân này thật đúng là kỳ quái a, mỹ thực trong nhà hàng Tây không dùng, ngược lại đến nơi này của cô ăn mì ăn liền!

Đợi đến cô đem mì nấu xong bung ra, lại phát hiện bóng dáng của Thẩm Ngự Phong trong phòng khách đã không còn.

Di, người đâu?

Không có nghe tiếng anh ra ngoài, cho nên.....Chắc là vẫn còn ở trong nhà chứ!

An Tiểu Ngu vừa quay mặt, chợt phát hiện Thẩm Ngự Phong đứng ở phòng ngủ của mình.

A a a a.....Muốn điên rồi!

"Thẩm Ngự Phong, anh ra ngoài cho tôi!"

Cô xông vào phòng ngủ, đồng thời sử dụng tay chân đem Thẩm Ngự Phong hướng ngoài phòng đẩy.

Làm ơn, đó là phòng riêng tư của cô có được không?

Thẩm Ngự Phong mặc cho cô đẩy đến cửa ngoài, bỗng nhiên xoay mặt qua, cười nói: "Quần áo của tôi sao lại trải ở trên giường của cô? Chẳng lẽ buổi tối lúc cô đi ngủ.....Đều là ôm quần áo của tôi sao?"

Mặt của An Tiểu Ngu trong nháy mắt xanh lại.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Đau chết cô cho rồi !

"Ai mà thêm ôm quần áo của anh ngủ! Tôi vốn dĩ là muốn ném vào thùng rác! Chỉ là còn chưa ném, thì anh đã đến. Đúng lúc, một lát ăn xong thì đem quần áo của anh mang đi!"

Quả nhiên, mỗi lần gặp phải Thẩm Ngự Phong đều không chuyện tốt!

An Tiểu Ngu hàm hừ xoay người đem quần áo của anh ôm lên, tùy tiện mà hướng trong ngực anh nhét vào.

"Nhà của tôi quá nhỏ, không chứa nổi tôn đại thần anh. Một lát ăn xong rồi thì nhanh đi!"

Nói xong, An Tiểu Ngu xoay người muốn đi.

Mới vừa đi hai bước, cổ tay lại bị Thẩm Ngự Phong kéo lại.

An Tiểu Ngu đang bức bối, một cái nhấc chân sau đá qua, nhưng bị Thẩm Ngự Phong dễ dàng tránh thoát. An Tiểu Ngu một cước thất bại, nhất thời trong lòng không cam lòng, mạnh mẽ xoay người lại là một cái chân đá về.

Lần này, Thẩm Ngự Phong không có né tránh, lại trở tay chặn thế công khí thế hung hăng của An Tiểu Ngu, ngay sau đó cầm cổ chân của cô, một cái xoay người, đem cô về phía sau đẩy, đặt ở trên tường.

"Anh!"

Cổ chân cô phải bị anh nắm thật chắc, đùi phải bị anh giơ lên, từng chút từng chút nâng cao, tựa hồ đã muốn dính vào trên tường, mà tư thế như vậy, hai cái đùi đều sắp thành 180° rồi.

Tại sao lại như vậy, công phu những năm nay cô học được ở trước mặt anh cứ như vậy không chịu nổi một kích sao?

Mà Thẩm Ngự Phong trước mắt cả người thân thể đều đặt ở trên người của cô, khiến cô không thể động đậy.

Xuyên thấu qua áo ngủ thật mỏng, cô thậm chí có thể cảm giác được nhiệt độ trên người của anh, còn có loại hơi thở dương cương của người đàn ông.

Mắt của An Tiểu Ngu đều sắp muốn phun ra lửa.

Mẹ nó.....Có cần như thế không, tư thế hiện tại như vậy, quả thực chính là quá xấu hổ a!

Váy ngủ trên người cô mặc.....Váy ngủ a.....Hiện tại, đùi phải trắng nõn thon dài quả thực là toàn bộ lộ ra ở trong tầm mắt của người đàn ông kia!

"Thẩm Ngự Phong, anh cái đồ hỗn đản, nhanh buông tôi ra!"

Nếu không buông ra, ước đoán đùi phải của cô thật sự là muốn phế bỏ rồi!

Hồ hấp của Thẩm Ngự Phong thổi vào cổ của cô, một luồng lướt nhẹ qua thân kinh của cô, An Tiểu Ngu trừng mắt anh, nhưng là khoảng cách gần như vậy.....Cô có thể nhìn rõ ràng con ngươi sâu thẳm giống như đầm sâu vạn năm của anh, càng có thể nhìn rõ lông mi dài nhọn dày đặc của anh.....

Trên mặt của An Tiểu Ngu một mảnh nóng hổi.

Cái quái gì vậy, một người đàn ông, có cần phải đáng đáp câu hồn đoạt phách như thế a!

"Nếu không buông ra, tôi sẽ mắng người đấy!"

An Tiểu Ngu có chút không thể chống đỡ được rồi.

Vào lúc đó, Thẩm Ngự Phong cười lạnh một tiếng.

"Sao vậy, chỉ có chút bản lĩnh như vậy? Cùng tôi đấu, em còn non một chút!"

An Tiểu Ngu trừng Thẩm Ngự Phong trước mắt, trong đôi mắt đều sắp toát ra lửa tới.

Cái tên này, có cần như vậy không.....Quả thực chính là khinh người quá đáng a!

Nhưng là đột nhiên, Thẩm Ngự Phong buông ra một tay, từ trong quần áo lấy ra một lọ thuốc mỡ, một tay mở nắp, bôi lên ở trên cổ chân bên phải của cô.

Ngón tay của anh nhỏ dài lại linh hoạt, ngón tay thấm thuốc mỡ ở trên cổ chân của cô ôn nhu xoay vòng vòng.

Trong nháy mắt đó, An Tiểu Ngu cảm thấy có chút ngứa một chút, nhưng là đồng thời, còn có một tia cảm giác lạnh buốt thấm vào da thịt, cảm giác đau ở trên cổ chân tựa hồ cũng giảm bớt rất nhiều.

An Tiểu Ngu trong nháy mắt hóa đá.

Người đàn ông này.....Vậy mà lại giúp cô bôi thuốc?

Đợi đến bôi thuốc mỡ xong rồi, Thẩm Ngự Phong buông đùi phải của An Tiểu Ngu xuống, hừ một tiếng.

"Đáng đời trọc chân! Đau chết cô cho rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Ở nhà của tôi, lời tôi nói chính là vương pháp

Thẩm Ngự Phong nói xong, trực tiếp đi phòng vệ sinh rửa tay một cái, sau đó ngồi trước bàn ăn bắt đầu ăn mì.

An Tiểu Ngu cứng người ở tại chỗ, nhìn bóng lưng của Thẩm Ngự Phong, có chút sững sờ.

Tên ôn thần này cũng biết cô trọc chân, còn đích thân bôi thuốc cho cô? Quả thực cũng quá huyền ảo đi!

Lẽ nào.....Anh đều thấy được?

Tình huống gì?

"Khụ khụ."

An Tiểu Ngu ho khan hai cái, đi tới trước bàn ngồi xuống.

"Anh làm sao biết tôi trọc chân? Chẳng lẽ.....Anh theo dõi tôi?"

Thẩm Ngự Phong liếc cô một cái, "Tôi thoát nhìn rất rảnh?"

"....." Đích thật là như vậy! Bất quá, An Tiểu Ngu không nói ra miệng.

"Lúc từ nhà hàng đi ra, đúng lúc nhìn thấy." Anh lạnh lùng mà ném ra một câu.

Ah, thì ra là vậy.

"Xem ra, anh Từ Kiều của cô sắp phải đính hôn rồi! Vị hôn thê của anh ta đáng đáp vô cùng xinh đẹp, vóc người cũng rất tốt, không giống cô, mầm hạt đậu khô khan, không có gì đặc biệt!"

"Thẩm Ngự Phong, anh đủ rồi!"

Cái tên này, chạy đến nơi này, chính là vì xát muối lên vết thương của cô sao?

"Ăn mì xong, nhanh đi cái!"

An Tiểu Ngu xoay người đi trên ghế sa lon ngồi.

Hai người đều không nói gì nữa.

Bầu không khí trong phòng.....Đột nhiên có chút lặng im, phẳng phất như áp suất thấp bao phủ, khiến An Tiểu Ngu không thở nổi.

Quên đi quên đi, hay là mở ti vi thôi, như vậy, ít nhất còn có chút tiếng động.

Đề xuống điều khiển, màn hình ti vi rất nhanh sáng, nhưng là hình ảnh bên trong khiến An Tiểu Ngu lúng túng muốn đập vào tường.

Kênh kia đúng lúc đang phát phim điện ảnh, hơn nữa lại đúng lúc là bộ phim tình cảm mãnh liệt, tình cảnh nóng bỏng kính bạo kia, còn có âm thanh thở gấp yêu kiều.....

Có làm hay không!

An Tiểu Ngu chỉ cảm thấy cả người trong nháy mắt không ổn.

Cô cầm điều khiển lên, lại tùy tiện đổi một kênh, bên trong đúng lúc đang phát một cái quảng cáo.

"Thận hự, có lúc sau khi mệt nhọc quá độ, Eo chân đau nhức, tinh thần không phấn chấn, dường như, thân thể bị móc sạch,....."

Bên trong một đôi vợ chồng ngọt ngào ôm nhau, người vợ hướng về ống kính ngọt ngào cười.

"Uống Hối Nguyên Thận Bảo, anh ấy tốt, tôi cũng tốt!"

Con mẹ nó!

Còn có thể để người ta vui vẻ xem ti vi hay không!

An Tiểu Ngu trực tiếp tắt ti vi.

Bên kia, lại truyền đến tiếng cười trầm thấp.

Không thể nghỉ ngơi, là cái tên Thẩm Ngự Phong kia đang cười.

An Tiểu Ngu nghiêng đầu quay sang, trừng mắt liếc anh một cái, thờ phỉ phò nói: "Không cho cười!"

"Sao vậy, cười còn phạm pháp hay sao?"

"Ở nhà tôi, lời của tôi chính là vương pháp. Tôi nói không được cười, thì không được cười!"

Thẩm Ngự Phong nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tức giận, thu lại ý cười ở khóe môi.

"Ok, tôi không cười!"

Nhỏ không nhịn thì loạn mư lớn!

Bất quá, bộ dáng cô tức giận.....Thật đúng là rất đáng yêu!"

Đột nhiên, điện thoại của An Tiểu Ngu vang lên, cô vội vã cầm lên.

Là điện thoại của Sở Mộ Thành.

Đã trễ thế này.....Anh ta gọi điện tới làm gì?

"Có chuyện gì?"

An Tiểu Ngu khẩu khí nhàn nhạt.

Nói thật, Sở Mộ Thành của hiện tại, khiến cô càng ngày càng nhìn không rõ.

"Chào cô, cho hỏi.....Cô là An tiểu thư sao?"

Giọng nói xa lạ của người đàn ông truyền tới.

An Tiểu Ngu có chút buồn bực.

"Là tôi. Anh là ai?"

"Oh, là thế này. Nơi này là hội sở thương vụ Khải Tắt, có vị tiên sinh ở chỗ này chúng tôi, anh ta uống say rồi, cô có thể đến đón anh ta về nhà?"

An Tiểu Ngu trong nháy mắt ngây ngẩn cả người.

Sở Mộ Thành uống say rồi?

Người phục vụ gọi điện thoại cho cô, bảo cô đưa Sở Mộ Thành về nhà?

Đây là tình huống gì?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Vẽ mặt một mảnh mắt tinh thần

Cúp điện thoại, An Tiểu Ngu liếc Thẩm Ngự Phong một cái.

“Tôi có chuyện, cần phải đi một chuyến.”

“Chuyện gì?” Thẩm Ngự Phong rất bình tĩnh mà hỏi.

“Đi đón một người.”

“Đàn ông, hay là phụ nữ? Cùng cô có quan hệ gì?”

Lần này, sắc mặt của Thẩm Ngự Phong có chút khác thường.

Mí mắt của An Tiểu Ngu giật một cái. Cô lại không phải là vợ của anh, anh quản nhiều như vậy làm gì?

Bất quá, cô vẫn là ăn ngay nói thật: “Con trai của bố dượng!”

Màu sắc của Thẩm Ngự Phong càng thêm ám trầm, sau đó chốc lát, anh nhàn nhạt mở miệng: “Đêm khuya, cô một mình không an toàn, tôi cùng cô đi!”

.....

Ban đêm đèn đuốc sáng trưng.

Tiếng động cơ chạy nhanh đến, kèm theo một bóng xe màu bạc trắng, một chiếc xe dừng ở cửa Caesar Club.

Tiếng động cơ dễ nghe không tính là gì, quan trọng nhất là, chiếc xe này.....Cũng quá phong cách đi!

Tạo hình phục cổ, thân xe lưu loát, vật liệu tinh tế, cảm nhận như tác phẩm nghệ thuật vậy, trong nháy mắt hấp dẫn đông đảo ánh mắt.

“Ôi mẹ nó, Aston? Martin Lagonda Taraf, hơn tám triệu.....Mẹ của tôi ơi.”

“Đây là vị thần tài nào, chúng tôi được hiểu biết một chút.....”

Bãi đậu xe bên ngoài có người vội vàng chụp ảnh phát cho bạn bè, mà trong xe, An Tiểu Ngu nói với Thẩm Ngự Phong: “Cảm ơn anh đưa tôi đến, tôi tự mình vào là được.”

Làm ơn, chiếc xe này của Thẩm Ngự Phong đã rất phong cách rất huênh hoang rồi, cô cũng không muốn tiếp tục trở thành tiêu điểm.

“Tôi ở bên ngoài đợi cô!”

Thẩm Ngự Phong tiếp tục kiên trì.

An Tiểu Ngu thờ dài.

Cũng tốt, nếu Thẩm Ngự Phong nguyện ý đảm nhiệm tài xế miễn phí, cô lại có sao mà không làm?

Dựa theo địa chỉ của người phục vụ, An Tiểu Ngu tìm thấy phòng của Sở Mộ Thành ở.

Vừa vào phòng, An Tiểu Ngu suýt chút nữa bị sặc ra.

Bên trong phòng tràn ngập nồng nặc mùi thuốc lá, còn có nồng nặc mùi rượu, quả thực không cách nào hô hấp.

Ánh mắt nhìn quanh, An Tiểu Ngu rốt cục phát hiện Sở Mộ Thành nằm trên ghế xô-pha.

Anh tựa hồ thực sự đã uống say, cả người đều nằm trên ghế sofa, cúc áo của áo sơ mi cũng mở ra mấy viên, lộ ra lồng ngực bèn chắc, ở dưới ánh đèn mờ mờ của phòng này, càng lộ ra vẻ mặt mất tinh thần.

An Tiểu Ngu cau mày, thấy rõ mặt của Sở Mộ Thành.

Giờ khắc này, anh nhắm mắt lại, phảng phất lâm vào trong giấc ngủ say.

Anh của lúc này, rút đi vẻ mặt nghiêm nghị bình thường đối mặt với cô, cũng không còn loại khí thế bức người. Lông mày của anh nhăn chặt, xem ra giống như là tâm sự nặng nề.

Thật ra, bình tĩnh mà xem xét, dáng dấp của Sở Mộ Thành.....Cũng rất đẹp, cho nên, mới có nhiều con gái thích anh như vậy, giống như là thiêu thân lao đầu vào lửa.

Từ trung học bắt đầu, thì An Tiểu Ngu nhìn thấy qua sức quyến rũ của Sở Mộ Thành.

Khi đó, có không ít con gái thích Sở Mộ Thành, thậm chí còn từng có người nhờ cậy qua cô đưa thư tình cho Sở Mộ Thành.

Bất quá, những thư tình đó qua tay của cô, Sở Mộ Thành căn bản nhìn cũng không nhìn một cái, trực tiếp xé nát.

Cho nên sau đó, lại có con gái nhờ cô đưa thư tình, cô chỉ có thể nói cự tuyệt.

Biết rõ người đàn ông này hung ác quyết tuyệt, lại phong lưu như vậy, tốc độ thay bạn gái quả thực như lật sách vậy.....Nhưng vẫn có nhiều con gái như vậy quên mình xông về phía trước!

Ai! An Tiểu Ngu thờ dài!

Con gái, luôn là mộng tưởng trong lòng, cho là mình là người phụ nữ cuối cùng của người đàn ông kia!

Nhìn bộ dáng này của Sở Mộ Thành một chút!

“Sở Mộ Thành, tỉnh tỉnh dậy!”

An Tiểu Ngu đá chân của anh, Sở Mộ Thành nằm trên ghế sofa bỗng nhiên mở hai mắt ra.

“Tỉnh rồi? Tỉnh rồi thì tốt. Tôi đến đón anh về nhà!”

Trong nháy mắt, con ngươi tràn đầy vẻ sương mù hiện lên một ánh sáng.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tôi, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Coi như là bị chó cắn, không được sao ?

"Kéo tôi!"

Sở Mộ Thành nói, nâng lên một cánh tay.

An Tiểu Ngu thấy thế, có chút bất đắc dĩ.

Tên này, ngay cả sức lực bò dậy cũng không có sao? Bỏ đi, không thể cùng người uống say vậy tính toán, cho nên, cô tiến lên một bước, chuẩn bị kéo anh.

Vừa mới cầm tay anh, đột nhiên tay anh bỗng nhiên dùng sức, An Tiểu Ngu còn chưa phản ứng kịp, đã cảm thấy cả người hướng trên ghế sofa nhào tới.

Cô không kịp đề phòng, đè ở trên người Sở Mộ Thành, mà anh ôm cô xoay người một cái, thì cô bị anh đè lại ở phía dưới.

Đầu của An Tiểu Ngu đụng vào trên ghế sofa mặc dù là sofa mềm hàng thật, nhưng cô hoàn toàn không có phòng bị, vẫn là choáng đến thất điên bát đảo.

"Sở Mộ Thành, đại gia anh!"

Lần này, An Tiểu Ngu thực sự nổi giận.

Nhưng là, Sở Mộ Thành lại không để ý đến phẫn nộ của An Tiểu Ngu, anh nhìn kỹ người con gái trong ngực, ôm cô, giống như là ôm một cái gối, phảng phất giờ khắc này, thân thể mềm mại này là vật trong tay của mình.

Sở Mộ Thành đưa tay sờ đầu cô, lại gần bên tai cô.

"Tôi biết mà, cô sẽ không bỏ lại tôi không lo!"

Mùi rượu trên người anh dày đặc, men say nồng nặc phảng phất vượt qua lý trí của anh, tựa hồ là dựa vào loại sức lực thô bạo, đem cô giam cầm lại.

Có lẽ là sự thúc giục rượu còn, Sở Mộ Thành lúc này trở nên so với quá khứ muốn chiếm làm của riêng càng mạnh.

Giờ khắc này, An Tiểu Ngu đang ở dưới thân của anh, trong nháy mắt đó, dục vọng trong lòng kiềm chế đã lâu nhanh chóng ngáng đầu, anh không tiếc hết thảy nắm cầm của cô, nhìn vào môi của cô.

An Tiểu Ngu kinh ngạc không thôi.

Sở Mộ Thành sau khi say rượu sức lực lớn như vậy, cô căn bản không tránh thoát được, đang vào lúc cô hoảng loạn luống cuống, tựa hồ là muốn nhận

mệnh mà nhắm mắt lại. Đột nhiên, đầu của Sở Mộ Thành nghiêng, môi của anh lướt qua gò má của cô rơi xuống, tiếp theo thì cúi gục xuống.

An Tiểu Ngu mở mắt, thấy được mặt của yêu nghiệt kia.

Vậy mà lại.....là Thẩm Ngự Phong.

Tên này cứ nhiên theo phía sau cô cùng nhau đi vào rồi?

Nhìn lại Sở Mộ Thành trên người đang nằm, An Tiểu Ngu hiểu rồi, vừa rồi là Thẩm Ngự Phong dùng tay đánh ngất Sở Mộ Thành.

Đáy mắt của Thẩm Ngự Phong chuyển động ngọn lửa nóng rực, bất quá, An Tiểu Ngu nhìn ra được, anh tựa hồ là.....Tức giận rồi.

"Thật là vô dụng!"

Thẩm Ngự Phong nói rồi, lạnh lùng một tiếng, đem Sở Mộ Thành từ trên người An Tiểu Ngu nắm lấy, ném ở một bên.

An Tiểu Ngu lấy được tự do, hít sâu một hơi, cô trở mình một cái đứng lên, vỗ vỗ bả vai của Thẩm Ngự Phong.

"Cảm ơn!"

Sắc mặt của Thẩm Ngự Phong lại âm trầm vài phần.

"An Tiểu Ngu, nếu là hôm nay tôi không qua đây, cô ngay cả mình chết ra cũng không biết!"

An Tiểu Ngu có chút chột dạ, bất quá, loại thái độ chứa cứu thế của Thẩm Ngự Phong kia vẫn là có một chút thương tổn tới tự tôn của cô.

Một màn lúng túng kia bị Thẩm Ngự Phong thấy được, cô vốn là cảm thấy có chút mất mặt, nhưng là tên này.....Còn chê cười cô.....

An Tiểu Ngu mặt mũi có chút không nén được giận, nhưng vẫn là cứng mạnh nói: "Cùng lắm là bị hôn một cái, coi như là bị chó cắn, không được sao?"

"Cô....."

Nhìn thấy bộ dáng không quan tâm của cô, tựa hồ trong nháy mắt, anh bỗng dưng đem An Tiểu Ngu kéo vào trong lòng, bỗng nhiên hôn lên môi của cô.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Trách không được, tư vị gì cũng không có hết !

An Tiểu Ngu triệt để ngây dại.

Bởi vì kinh ngạc quá độ, trong đầu của cô một mảnh trống rỗng, thậm chí.....Không biết nên phản ứng ra sao.

Môi lưỡi của anh miêu tả vành môi của cô, mang theo một vẻ điên cuồng, càng mang theo một vẻ phẫn nộ.

An Tiểu Ngu có chút bối rối, cô theo bản năng muốn tránh thoát, nhưng là hai tay bị giam cầm, thất lưng cũng bị anh ôm lấy.

Cô có thể cảm giác được trên người anh truyền tới nhiệt độ nóng rực, mà cánh tay của anh, thì bá đạo lại tràn ngập cường thế như thể mà ôm hông của cô, đem cô ràng buộc ở trong ngực của anh, không thể động đậy.

Không được, cô không thờ nổi.....

Cô chỉ cảm thấy đường khí trong lồng ngực mình càng ngày càng ít, cả người gần như sắp trút hơi thở cuối cùng, lúc này đây, lực đạo gia tăng ở trên người rốt cuộc biến mất.

"Ngu ngốc, cô cũng không biết thờ sao?"

An Tiểu Ngu toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn đều đỏ lên, liệu mạng hít vài hơi, giống như là một cá nhỏ thiếu hơi đã lâu thật vất vả về tới trong nước.

Cô ngước mắt nhìn Thẩm Ngự Phong, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy kinh ngạc và thần sắc mờ mịt.

"Này, anh sao có thể....."

"Có thể gì?"

An Tiểu Ngu xấu hổ không ngớt.

Thẩm Ngự Phong lại câu môi, "Cô vừa rồi không phải nói, hôn một cái không có gì lớn lao sao?"

An Tiểu Ngu nắm tay, quả thực muốn nổ tung.

"Hôn đàn, đó là nụ hôn đầu của tôi!"

Nụ hôn đầu sao? Trong nháy mắt đó, đáy lòng nơi nào đó bỗng nhiên bắt đầu nổi lên sóng triều vui sướng.

"Trách không được, tư vị gì cũng không có hết!" Thẩm Ngự Phong cười, "Nếu không, chúng ta lại thử một lần nữa!"

An Tiểu Ngu thực sự nổi giận rồi, cái tên này, thực sự là được tiện nghi còn khoe mẽ!

Cô nắm lên quả đấm xông thẳng Thẩm Ngự Phong.

Thẩm Ngự Phong một bên chống đỡ, một bên thành thoi nói: "Đừng quên, cô căn bản không phải là đối thủ của tôi!"

An Tiểu Ngu mặc kệ những thứ này.

Nói chung, nụ hôn của đầu của cô cứ như vậy không còn, cô rất phẫn nộ.

An Tiểu Ngu vẫn xông về phía trước, Thẩm Ngự Phong lại vẫn lui về phía sau, lui đến bên góc tường không còn đường lui, anh bắt đắc dĩ lắc đầu, thở dài một tiếng, lưu loát bắt, đem tay chân của cô bắt lại.

"Tôi nói qua, cô không phải là đối thủ của tôi!"

Thẩm Ngự Phong nhìn người con gái trước mắt, cô cô hô hấp nhanh như vậy, bộ ngực cũng theo đó phập phồng, mà trong cặp mắt trong suốt kia viết đầy ắp khuất cùng oán nộ, mà cánh môi mềm mại như hoa anh đào kia đang ở trước mắt, nhắc nhở anh một màn vừa rồi ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực.

Môi của cô giống như anh tức, đích thực có thể khiến người ta nghiện.

Hô hấp của Thẩm Ngự Phong có chút nhanh, lại một lần nữa, chậm rãi mà đến gần.

Vào lúc này, cửa phòng bị mở ra.

"An tiểu thư, có cần tôi giúp đỡ....."

Thì ra là người phục vụ trước đó gọi điện thoại cho An Tiểu Ngu qua đây, chỉ là anh không nghĩ tới vừa đẩy cửa nhìn lại là một màn như vậy, trong nháy mắt có chút lúng túng.

"Ngạch.....Xin lỗi, các người tiếp tục....."

Thẩm Ngự Phong buông An Tiểu Ngu ra, hướng người phục vụ kia lạnh giọng nói: "Đợi chút!"

.....

Chỗ ngồi phía sau đang nằm là Sở Mộ Thành, là người phục vụ kia giúp đỡ cõng lên xe. Xem ra, lực đạo xuống tay của Thẩm Ngự Phong thật là không nhỏ, nếu không, Sở Mộ Thành cũng không đến nỗi đến hiện tại vẫn chưa tỉnh.

An Tiểu Ngu ngồi ở vị trí ghế phụ, quay đầu nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, không nhìn Thẩm Ngự Phong một cái.

Đến bây giờ, trong lòng của cô rất phiền, rất loạn....

A a a a a a a.....

Thẩm Ngự Phong....Vậy mà hôn cô!

Sao có thể như vậy?

Nói ra, ai tin?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Vừa mới rời khỏi Sở gia, thì đi ôm đùi của người có tiền !

Trên đường đi, An Tiểu Ngu không có nói chuyện, Thẩm Ngự Phong cũng không lên tiếng, không khí trong xe yên tĩnh, khiến người không cách nào thở.

An Tiểu Ngu toàn thân không được tự nhiên, như ngồi bàn chông.

Trong đầu tất cả đều là hình ảnh Thẩm Ngự Phong hôn cô trước đó!

A a a.....

Thực sự là một mảnh mơ hồ a!

Anh vì sao muốn hôn cô? Chẳng lẽ anh thích cô?

Cái ý niệm này vừa lóe lên, thì giống như đánh chuột vậy bị An Tiểu Ngu dùng cây búa đánh trở về.

Làm sao có thể?

Làm ơn, hai bọn họ vốn không phải là người cùng một thế giới có được hay không?

Giải thích duy nhất chính là, Thẩm Ngự Phong người này rãnh đến nhàm chán, cố ý trêu chọc cô!

Loại sở thích biến thái này a!

.....

Chiếc xe rất nhanh đã đến khu biệt thự Từ Lâm Loan, An Tiểu Ngu gọi điện thoại cho Từ quân gia, nói Sở Mộ Thành uống say rồi, để ông mang hai người đến cửa đón Sở Mộ Thành.

Cửa biệt thự Sở gia, khi quân gia nhìn thấy An Tiểu Ngu từ chiếc Aston Martin đi xuống, có chút kinh ngạc.

An Tiểu Ngu tự động bỏ qua những ánh mắt tìm tòi kia, mở cửa sau của xe.

Đợi sau khi hai người hầu diu Sở Mộ Thành đi, Từ quân gia nói: "Tiểu Ngu, nếu đã đến cửa nhà, tối hôm nay thì ở trong nhà đi!"

An Tiểu Ngu chần chờ một chút.

Ở lại trong nhà.....Lỡ như Sở Mộ Thành tỉnh rồi, lại là một đống chuyện phiền toái.

Nhưng nếu là theo Thẩm Ngự Phong đi.....Khụ khụ.....Càng khiến người đau đầu a!

Cô hiện tại cũng không biết nên đối diện Thẩm Ngự Phong ra sao.

Nghĩ đến đây, An Tiểu Ngu có chút buồn bực.

Thẩm Ngự Phong không quan tâm mà hôn cô, nhưng là hiện tại nhìn xem, chỉ có cô một mình phiền não vạn phần, nhưng là người kia lại giống như người không chuyện gì vậy!

Thật là, không công bằng a!

Đang trong lúc thất thần, đột nhiên có ánh đèn chói mắt truyền đến, một chiếc xe Beetle màu cà phê chạy qua đây.

"Tích tích....."

Beetle dừng ở cửa lớn Sở gia, cửa sổ xe quay xuống, lộ ra một môi đỏ ngon lửa, khuôn mặt trang điểm điểm lệ.

Ngoại trừ Sở Mộ San, còn có thể là ai?

"Ai nha, em cứ tưởng là ai, thì ra là chị a! Hơn nửa đêm, chị sao lại đứng ở cửa nhà không đi vào?"

Ở dưới bóng đêm, Sở Mộ San không có ngủ trang.

Không có Sở Dật Hồng cùng Tô Lâm Tuyết ở đây, cô cũng không cần giả bộ đáng vẻ chị em tình thâm gì, cho nên trong giọng nói nói chuyện mang theo khiêu khích.

Cái nhà này, vốn dĩ không có vị trí của An Tiểu Ngu, cô bất quá chỉ là một người ngoài mà thôi. Nhưng là sự xuất hiện của cô, lại thay đổi rất nhiều quỹ đạo vốn dĩ đã định.

Sau khi An Tiểu Ngu đến, không chỉ cướp đi vị trí lớp nhất của cô, thậm chí còn cướp đi người bên cạnh cô.

Bất kể là ba ba, hay là anh hai.... Vốn dĩ, mình mới là tiêu điểm chú ý của bọn họ, nhưng là sau đó, An Tiểu Ngu lại cướp đi lực chú ý của bọn họ.

Ba đối với An Tiểu Ngu quan tâm như vậy, thậm chí cô ta không đổi tên họ cũng có thể vui vẻ chấp nhận ; Mà anh hai, ánh mắt luôn là vây quanh An Tiểu Ngu quay ; Thậm chí ngay cả anh Từ Kiều đến nhà, cũng là thường xuyên cùng An Tiểu Ngu nói chuyện rất vui vẻ.....

Cô mới là công chúa chính quy của cái nhà này, như thế nào lại cam tâm?

Cho nên, trong lòng oán hận đối với An Tiểu Ngu ngày qua ngày tích lũy.

Hiện nay, An Tiểu Ngu dọn ra ngoài ở, vừa đúng hợp tâm ý của cô.

Đối diện khẩu khí hăm dọa của Sở Mộ San, An Tiểu Ngu nhàn nhạt nói: "Tôi chỉ là giúp chuyện, đem Sở Mộ Thành đưa trở về mà thôi."

"Oh, chỉ là như thế?"

Ánh mắt của Sở Mộ San rơi vào chiếc Aston Martin kia, hiểu ý cười. Xe sang trọng như vậy, An Tiểu Ngu không thể nào mua nổi.

Cô giễu cợt nói: "Chị lợi hại a, vừa mới rời khỏi Sở gia, thì đi ôm đùi của người có tiền! Chúc mừng a!"

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Sao vậy, chê tôi không đủ to ?

Lời của Sở Mộ San câu câu chữ chữ mang theo trào phúng, An Tiểu Ngu vừa muốn phản kích, nhưng nghe thấy tiếng cửa xe phía sau mở ra.

Vừa nghiêng đầu, phát hiện Thẩm Ngự Phong đã xuống xe, bước chân bước ưu nhã, thân nhiên đi đến bên cạnh cô, trực tiếp đem áo khoác cởi xuống khoác ở trên người cô, sau đó ôm bả vai của cô.

"Bên ngoài gió lạnh, cẩn thận lạnh người. Đi thôi, người đã đưa đến, chúng ta cũng nên về nhà rồi!"

An Tiểu Ngu kinh ngạc không ngớt.

Người này một bộ đáng nhu tình như nước, quả thực có thể khiến tim người đều tan ra.

Cô không có để ý đến Sở Mộ San, ngoan ngoãn theo Thẩm Ngự Phong lên xe.

Mà bên kia, mắt của Sở Mộ San đột nhiên sáng lên.

Người đàn ông kia.....Quả thực quá soái rồi! Thậm chí động tác cởi áo khoác cũng đẹp trai như vậy!

An Tiểu Ngu từ khi nào trèo lên người đàn ông tuyệt sắc như thế!

Đội đã! Người đàn ông trước mắt này, hình như ở nơi nào thấy qua!

Trong đầu của Sở Mộ San bỗng nhiên chọt hiện lên bóng ảnh của một người.

Mặt của người đàn ông kia, cùng tổng giám đốc cấp cao Thẩm Ngự Phong của tập đoàn Tinh Tế xuyên quốc gia rất giống!

Làm sao có thể!

"Này!"

Sở Mộ San hô một tiếng, vội vã xuống xe đuổi về phía trước, nhưng là động cơ của chiếc Aston Martin phát ra tiếng nổ, ngay sau đó nhanh chóng đi!

Sở Mộ San nắm chắc nắm tay, đôi mắt đẹp tròn tròn.

An Tiểu Ngu, hãy đợi đây!

Sau khi Aston Martin lái ra ngoài, tốc độ chậm rãi chậm lại.

Thẩm Ngự Phong mở miệng trước, "Xem ra, cô ở Sở gia cũng không hề được hoan nghênh."

An Tiểu Ngu đầu gối lên đệm, mặt mũi nhăm hai mắt lại.

"Như anh đã thấy!"

Tình cảnh cô ở Sở gia vẫn luôn như thế, ngoài mặt trời trong nắng ấm, thực sự giương cung bạt kiếm sóng to gió lớn.

Cho nên, rời khỏi Sở gia, cô mới có thể sống những ngày bình yên. Nếu không, ở trong nhà còn phải mỗi ngày diễn "Kẻ ngụy trang", bọn họ không chê mệt, cô còn chê mệt đây!

Thẩm Ngự Phong cười cười, đột nhiên đưa tay sờ đầu của cô, động tác của anh rất nhẹ nhàng, quả thực giống như là đang vuốt ve một con sủng vật vậy.

Người đàn ông này, vừa rồi giúp cô giải vây, không đến mức lại bị Sở Mộ San đẩy đưa nói lời châm chọc.

Trong nháy mắt đó, An Tiểu Ngu cảm thấy có chút ấm áp.

Nhưng là, cảm giác ấm áp này mới duy trì được ba giây, Thẩm Ngự Phong đột nhiên mở miệng.

"Thật ra, ý kiến của người phụ nữ đó cũng không tồi! Cô có thể suy nghĩ một chút."

An Tiểu Ngu mờ mắt, ánh mắt nhìn về anh.

"Là ý gì?"

Trong con ngươi của Thẩm Ngự Phong nhộn nhạo ý cười, nhưng là ở trong mắt của An Tiểu Ngu, lại có chút kỳ quái, phảng phất lộ ra mùi âm mưu.

"Nếu muốn đè ép được bọn họ, không bằng.....Tìm một cái đuôi ôm! Ý của cô thế nào?"

An Tiểu Ngu ngây người tại chỗ, bị giật mình, đầu óc cũng nháy mắt trống không, phảng phất tất cả cơ khí bánh răng đều ngừng hoạt động.

Tên này.....Rốt cuộc có ý gì?

Nhìn thấy trạng thái hóa đá của An Tiểu Ngu, còn có ánh mắt không thể tin trong mắt, Thẩm Ngự Phong rất hảo tâm mà lần nữa nhắc nhở: "Cô xem, tôi thế nào?"

"....."

Ánh mắt của An Tiểu Ngu từ trên mặt của anh chậm rãi nhìn xuống dưới, rơi vào trên bắp đùi của anh.

Ý của đại thần là.....Ôm bắp đùi của anh?

A a a.....Có cần như thế không?

"Sao vậy, chê tôi không đủ to?"

Thẩm Ngự Phong ý vị thâm trường bỏ lại câu này, liếc An Tiểu Ngu một cái, ánh mắt đó, khỏi phải nói có bao nhiêu sắc bén rồi.

An Tiểu Ngu chỉ cảm thấy có tên ngậm susu susu ùn ùn kéo đến mà hướng mình bắn qua, trực tiếp bị miếng của mình làm cho sặc.

"Khụ khụ khụ khụ khụ....."

CMN, tên này.....Còn có đề cho người sống không!

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Đáng Yêu Lui Tới, Ông Xã Bực Bội Cầu Ôm Ôm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

